ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

ГОДИНА XXXI
БРОЈ 969
24. VII 1970.

1.50 ДИНАР

ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ

СКИД СОЛО

ДОБРО САМ ГА ПОДЛОЖИО... ИЋИ ЋЕ БАР 15 КИЛОМЕТАРА НА САТ!

ШКЛО! ШКЛО! ШКЛО!

ВЕЛИКИ СТРАХ

сви на сиње море!

ДОГОДИЛО СЕ...

ТИГЛОН. — После десет година истраживачког рада зоолог Лари Тецлав и његова жена Џејн из Нејплеза, у Флориди, успели су да укрштањем индијског тигра и афричке лавице добију младунце који нису ни лавићи ни мали тигрови. Пошто имају особине и оца тигра и мајке лавице, назвали су их — тиглони.

ПОЗАЈМЉЕНИ ПОЛИЦАЈАЦ. — Мало британско острво Сарк у Ламаншу, које од 16. века има као феудални посед свог наследног господара, први пут је ових дана добило полицајца, и то не за стално већ само на 15 дана. Господари Сарка не дозвољавају приступ аутомобила на ово острво а највећа дозвољена брзина, за бициклисте наравно, износи 5 километара. Полицајац је позајмљен да би спречио талас „злочина" који се појављују с доласком туриста. А злочини су: брање туђих ружа и покоја чашица више.

WALT DISNEY

ПАЈА ПАТАК

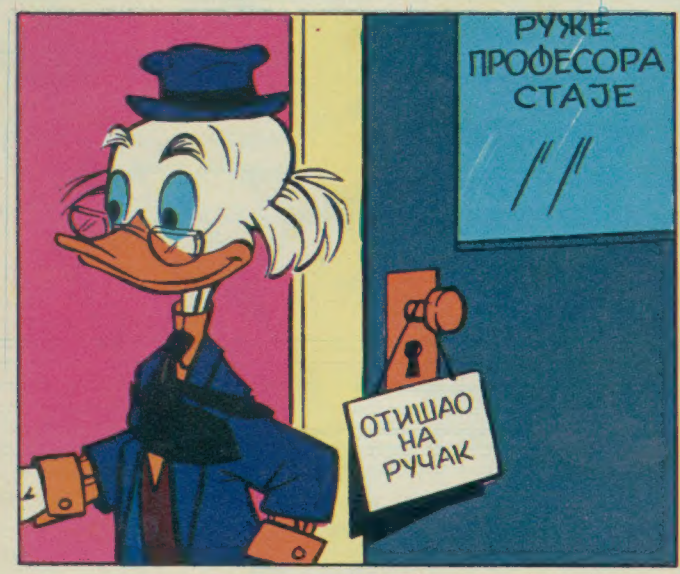

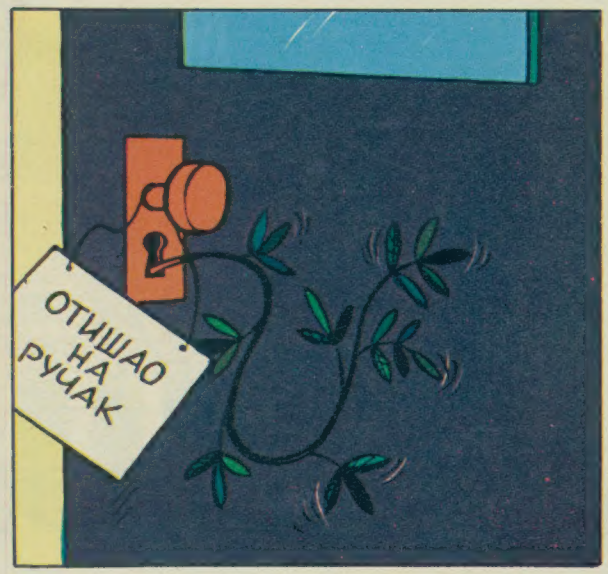

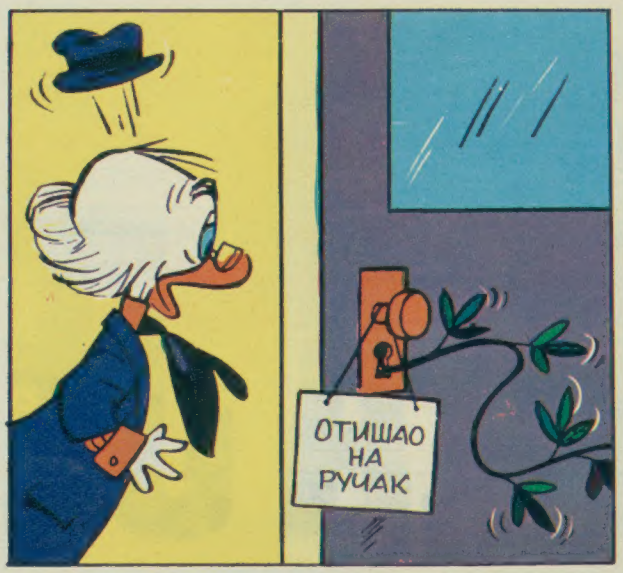

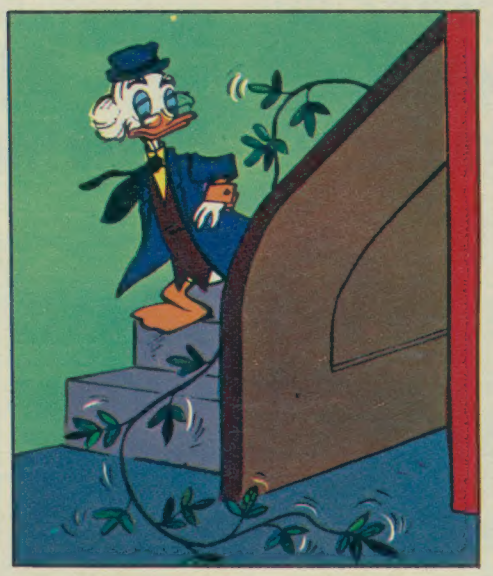

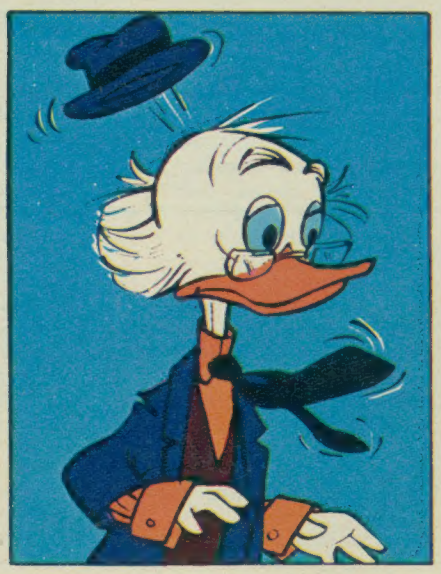

Командант Вицко држао је непријатељску посаду под претњом пиштоља у коме није било ниједног метка

ОТМИЦА ЈЕДРЕЊА

На шпицу Пељеш ца, у ували Расоха, љуљушкао се 14. априла 1943. партизански брод — рибарски леут „Пролетер“. Посада се одмарала после напорне ноћне пловидбе у којој је групу бораца с копна пребацила на Корчулу. Увече је леут морао да исплови на нови задатак, а у резервоару је гориво било при крају. Зато су команданта Вицка Милата мориле црне мисли.

— Отмите нафту од непријатеља! — саветовао му је једном у сличној прилици Велимир Шкорпик, командант Првог морнаричког одреда. — То вам је једини начин снабдевања.

НА КОНВОЈ!

Вицко Милат и његови морнари дуго су чекали при лику да нападну неки италијански брод, али се она није указивала. Добро поучени лошим искуством Италијани су строго поштовали наређења своје команде и пловили само дању, у конвојима, и то у пратњи наоружаних бродова.

Сунце је управо достигло зенит кад је кормилар Тонко Јурасовић узвиком прекинуо из мисли команданта. Показао му је прстом ка Суђурај на Хвару: Милат је угледао оштар прамац брода предводника наоружаног митраљезима и бацачима и италијанске војнике на палуби. За наоружаним бродом отегао се конвој од осам моторних једрењака. Конвој је из Сплита пловио према Корчули.

— Да им отмемо који брод? — командант пређе погледом преко малобројне посаде.

— Што да не! — рече Ратко Дужевић, а остали се углас сложише.

Мали леут наоружан са четири пушке и једним митраљезом испловио је из увале према зачељу конвоја.

У правом тренутку Тонко Јурасовић је нагло окренуо кормило и „Пролетер“ је пресекао усталасану бразду коју је за собом оставило седам бродова. Два моторна једрењака на зачељу била су одсечена од главнине!

Кормилар Јурасовић опалио је рафал из пушкомитраљеза пред прамац претпоследњег једрењака „Африкана“. Капетан италијанског брода прекинуо је пловидбу. Три члана посаде „Пролетера“, Драгомир Билчић, Данко Поповић и Ратко Дужевић, наоружани пушкама, пребацили су се на палубу једрењака.

— Пуним једрима и пуним гасом на Хвар! — наредио је Дужевић италијанском капетану. — Иначе пуцамо!

Италијан се покорио.

За то време командант Вицко Милат се пребацио преко разме последњег једрењака и с револвером у руци читаву посаду сатерао на крму. Неколико секунди касније и тај брод је за

„Африканом“ запловио према Хвару.

Кормилар Тонко, који је једини остао на „Пролетеру“ схватио је у каквој се опасности налази командант Вицко. Видео је да он у шаху држи целу италијанску посаду а знао је да у његовом револверу нема ниједног метка!

ПОТЕРА ЗА »ПРОЛЕТЕРОМ«

Кад је командант наоружаног италијанског брода који је водио конвој схватио шта се збило, издао је наређење да његов брод крене у потеру за „Пролетером“ и отетим бродовима. Италијански брод је био већи, снажнији и бржи од партизанског леута, али је Тонко Јурасовић тако добро познавао таласе и струје да је до последњег једрењака на коме се налазио његов командант први стигао.

— Вицко! — викнуо је. — Искачи.

Командант није имао куда. Напустио је заробљени брод, скочио на „Пролетера“ и дограбио митраљез.

Куршуми су званко задобовали по металном прамцу италијанског брода који се устремио на леут Непријатељ је одговорио жестоком ватром.

Док је трајала борба између неједнаких противника, заробљени „Африкано“ је пуном брзином грабио према Хвару. Италијански

АКА

наоружани брод настојао је да стигне „Африкана“, али су му Тонко и Вицко вештим маневрима препречавали пут и ометали га рафалима из пушкомитраљеза.

Одједном је Милат осетио туп бол у бутини. Мрежа на којој је лежао обојила се крвљу. Ипак наставио је рафалима да одбија непријатеља.

Дрвено корито „Пролетера“ било је избушено на више места, али су два партизана и даље представљали чврсту одступницу за „Африкана“.

У најкритичнијем тренутку један метак је погодио Тонка. Тешко рањен кормилар је испустио ручицу кормила и леут се као пијан затетурао морем.

ИЗГУБЉЕНА БИТКА?

— Тонко, још мало! — Храбрио га је Милат. — Још мало издржи. Успели смо!

Речи команданта су се губиле у буци мотора и праску пушака и митраљеза.

„Зар сад да изгубимо битку“, мислио је, т муком се довукао до рањеног друга, помогао му да се усправи и седне. Усмерио је леут у крму „Африкана“ и ставио ручицу кормила под Тонково пазухо.

— Само тако држи! — викао му је у уво. Држи свом снагом! — Тонко је полуонесвешћен висио на ручици кормила, а рањени Милат је обасипао италијански брод кратким рафалима.

Убрзо „Африкано“ је у пуној брзини упловио у једну хварску увалу и ту се насукао. Три партизана са његове палубе отворили су ватру из пушака на брод који је гонио „Пролетера“, а њима су се кроз минут-два придружиле и партизанске страже са обале отока.

Мали „Пролетер“ успео је да се увуче у увалу. Гонioци нису смели за њим јер је за њихов брод море у ували било сувише плитко.

БЕС АДМИРАЛА БОБИЈЕЗЕ

Тако се драгоцени товар с „Африкана“ нашао у партизанским рукама. „Пролетер“ се за дуже време снабдео горивом.

Партизани нису успели на време да одсучу „Африкана“ јер је командант италијанског конвоја алармирао преко радија патролне чамце. Кад се на домаку Хвара појавио модерно наоружани патролни брод „Курцоле“, командант Вицко је наредио да се „Африкано“ запали.

Разјарени италијански адмирал Бобијезе хитно је затражио од своје више команде дозволу да упути бродове који ће наћи партизански леут и уништити га. Генерал Роботи му је дозволио акцију.

Али, непријатељ је ударио у празно. Посада „Пролетера“ извукла је свој леут на копно и маскирала га у густом маслињаку да би га, убрзо после италијанског напада на увалу, поново поринула у море и запловила на нове задатке. А. Р.

Три мала далматинца додељена на конкурсу Политикиног забавника ЗОВУ СЕ: ТИНКА, ТОСКА И ТАЊА

ЗНАЈУ ИМ СЕ И ПРАДЕДОВИ

Као што се сећате „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“ је недавно на свом наградном конкурсу „КОЈИ ЈЕ ТРАГ ПСА?“ доделио на срећу три мала далматинца. Добитници Станко Спорин, Мирјана Ђоковић и Зоран Дабетић с нестрпљењем су очекивали дан кад ће се срести са својим живим наградама. Међутим, пошто су се Тинка, Тоска и Тања окотиле тек 24. маја ове године, морали су сачекати да напуне месец дана, па да их онда одведу својим кућама.

Најзад, 2. јула ове године нови господари састали су се на Калемегдану са малим далматинцима Тинком, Тоском и Тањом, које је донео њихов дотадашњи власник, одгајивач Миодраг Вељковић. Убрзо се око три тачкаста кучета и њиховог оца чувеног Астора фон дер Кенигсваје окупила група шетача.

Замолили смо одгајивача Вељковића да нам укратко исприча како расни пси добијају име и како се хране мали кучићи.

„Керуша природно може да се штени два пута годишње, али се по кинолошким правилима дозвољава само једно легло годишње. Имена свих малих паса из једног легла морају почињати истим словом. Идуће године малима од исте мајке дају се имена која почињу следећим словом и тако се онда лако и брзо утврди које су године окоћени мали чија имена почињу са А, а које они чија имена почињу словом Б.

Неки одгајивачи расних паса имају регистровано име одгајивачнице које се уписује у родовник поред имена пса и изгледа као „презиме“. У целом свету може да постоји само једно такво регистровано име одгајивачнице, па се по „презимену“ пса одмах зна из које одгајивачнице, тј. земље пас потиче. Зато се молбе за добијање имена одгајивачнице подносе Кинолошком Савезу Југославије, који најпре утврди да у земљи не постоји такво регистровано име, па се онда шаље у Брисел, на сагласност Међународној кинолошкој организацији.

Поћи које су добили читаоци ЗАБАВНИКА „презивају“ се Вихорски по одгајивачници „Вихор“.

Исхрана малих паса не представља посебну потешкоћу иако јој треба посветити пажњу. До четврте недеље старости ни је их потребно дохрањивати ако керуша има довољно млека. Кад напуне месец дана, треба им давати једну-две кашичице сировог исецканог меса преливеног млеком. Постепено се прелази и на другу храну: млеко са надробљеним хлебом, пиринач или гриз у млеку, супа са хлебом. Храна је у почетку више течна, а постепено треба да буде све гушћа а оброци већи. Дајте им свежу воду а у хладне зимске дане мало је смлачите. Препоручљиво је додавати храни разне витамине било у виду препарата или кроз разно поврће“.

Мали далматинци коштају по 100.000 старих динара сваки јер су у нашој земљи веома ретки: регистровано их је свега око 70.

ПОСЛЕДЊИ ЗАЈЕДНИЧКИ СНИМАК ТИНКЕ, ТОСКЕ И ТАЊЕ СА ТАТОМ АСТОРОМ ФОН ДЕР КЕНИГСВАЈЕ

МИРЈАНА ЂОКОВИЋ И ТАЊА ВИХОРСКА

СТУДЕНТ ПРАВА ЗОРАН ДАБЕТИЋ ПРИЗНАЈЕ ДА ЈЕ ТИНКА ПРАВА ЛЕПОТИЦА, АЛИ БИ ВИШЕ ВОЛЕО МУШКО КУЧЕ

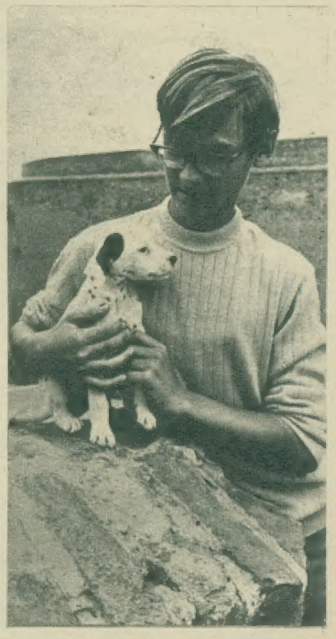

СТАНКО СПОРИН: — ЗА ТОСКУ ВЕЋ ИМАМ СПРЕМЉЕНУ ЛЕПУ КУЋИЦУ У ДВОРИШТУ

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

ГОСПОДАР ДИОКЛЕЦИЈАНОВЕ ПАЛАТЕ

НАЈГОРА ГОДИНА МОГ ЖИВОТА

УЧЕНИК ИВАН ЖИВКОВИЋ ОПИСУЈЕ ЗАШТО ЈЕ НА ПОЛУГОДИШТУ ДОБИО 10 ЈЕДИНИЦА И КАКО ИХ ЈЕ ПОПРАВИО

Када сам у „Забавников“ наградни купон уписао да сам на крају I полугођа имао десет слабих оцена и да сам их све поправио, предосећао сам да ми се неће веровати. Тако је и било.

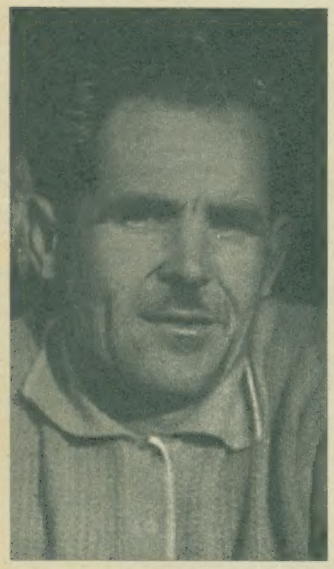

ОВО ЈЕ МОЈ ОТАЦ БРАТИСЛАВ ЖИВКОВИЋ. ОН РАДИ НА ЖЕЛЕЗНИЦИ

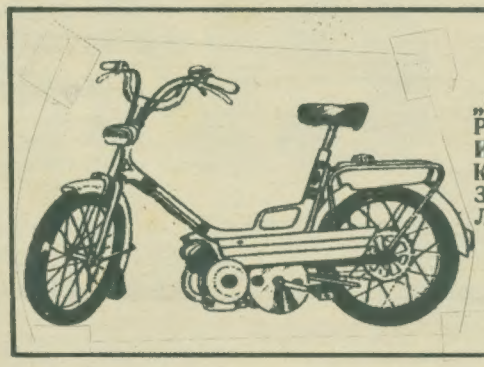

„ПОНИ ЕКСПРЕС“ КОЈИ ЈЕ ИВАН ДОБИО КАО НАГРАДУ ЗА 10 ПОПРАВЉЕНИХ ЈЕДИНИЦА

Пре неколико дана са старијом браћом поправљао сам наш ауто, кад, појави се новинар „Забавника“.

— Дошао сам да проверим да ли си поправио 10 слабих. Ако је заиста тако, онда си ти победио на нашем конкурсу и припада ти бицикл „Пони експрес“...

Није чудо што ми се није веровало јер ни ја сам нисам веровао да ћу завршити VIII разред.

Завршио сам VIII разред у Основној школи „Моша Пијаде“ с довољним успехом. Не могу да се похвалим да сам икада био неки бољи ђак. Одувек сам волео аутомобиле и одавно сам бринуо само о томе да постанем ауто-механичар.

НИСАМ МОГАО ДА УЧИМ

Како сам добио десет јединица?

Први дани у школи прошли су као и обично. А онда, сасвим изненада, почело је да се дешава нешто најстрашније у моме животу. Моја мајка Видосава почела је да се жали да се не осећа добро. Отац Братислав, који већ пет година болује од шећерне болести, почео се секирати све више и више тако да се и он теже разболео. Мислио сам о свему томе и нисам могао да учим. На крају тромесечја у I полугођу имао сам 6 слабих оцена: из биологије, физике, хемије, француског, историје и музичког. Нисам томе придавао неки већи значај. Био сам утучен, стално сам мислио само да се оцу и мајци нешто не деси.

Дошла је и зима, а од лекара нема добрих вести ни за мајку ни за оца. Ја сам редовно ишао у школу. Али, седим у клупи, гледам у наставника, а мисли су ми код куће, код мајке и оца. Почео сам и да избегавам да долазим кући, плашећи се да не чујем оно најгоре.

Дошао је крај првог полугођа. Наређао сам 10 јединица. Из матерњег језика, биологије, математике, географије, музичког, француског, хемије, домаћинства, физике и историје. Диван поклон мојим болесним родитељима — помислио сам горко. Кући скоро нисам ни одлазио, био сам нашао неко друштво и стално сам био с њима.

ОСТАЛИ СМО САМИ

Када је прошао зимски распуст мама и тата су отишли у болницу. Нас тројица, старија браћа Слободан и Мирољуб и ја, остали смо сами. Сами смо кували, прали, читавих месец дана. А онда су нас лекари обавестили да ће мама бити оперисана, а да ће отац кући. Рекли су да мама има тумор на једном бубрегу, да ће тај бубрег да јој изваде, а она ће живети са оним другим који је здрав. Отац се већ осећао боље, то ме је ободрило. Он ми је рекао да сам се ухватио лошег друштва, да морам с њима да раскрстим и да ће онда и у школи бити боље. И заиста је кренуло набоље.

Прошла је и мамина операција. Мислио сам, сада ће све бити у реду, а долазило је и пролеће. А онда је дошао и 9. мај. Мама је заспала да се више никада не пробуди.

Отац је једног јутра рекао:

— Иване, баш зато што маме више нема, ти мораш да завршиш школу. То је твој дуг према њој. Она би тако желела.

Моја разредна Гордана Ђорђевић, она је иначе млада и предаје ми математику, храбрила ме је. Ми смо уопште имали добре наставнике. Давали су нам **ванредне часове** из свих предмета. Гордана Стојановић из матерњег језика, Стане из историје Александар Ђорђевић из физике, Сима Младенов из биологије, Драгана из хемије, Драгана Мацаревић из географије...

Веровао сам да ћу пасти на поправном из физике и француског. Тих предмета сам се највише плашио. Учио сам данонОћно. Дошао сам по сведочанство и ђачку књижицу на крају школске године са стрепњом. У сведочанству је писало да сам **завршио разред.** Имао сам десет двојака, две четворке, из физичког и ликовног; владање: примерно; изостанци: оправданих — 9, неоправданих — ниједан.

Сав радостан рекао сам оцу да ћу моћи да идем у Ауто-саобраћајну школу у Нишу и да ћу постати механичар. То је и његова жеља.

— Хајдемо у школу, тамо можете да се уверите да је тако како пише у пријави — рекао сам новинару „Забавника“.

ПРВИ СМЕХ

Сели смо у ауто и зачас смо били у мојој школи. Тамо смо затекли домара. Он није имао кључ од собе где су дневници. Рекао је да се моја разредна Гордана Ђорђевић преселила и да не зна њену нову адресу. Али она је и иначе отпутовала на годишњи одмор. Сав очајан сетио сам се наставника Боре Филиповића који станује ту близу школе. Он мени не предаје, али ће знати да сам завршио разред. Нашли смо га код куће и објаснили му зашто смо дошли.

— Зашто да ти ја потврђујем кад ти код куће имаш и сведочанство и ђачку књижицу — рекао је наставник.

Тада сам се први пут насмејао после дуго времена. Сели смо опет у ауто и вратили се кући. Отац је изнео сведочанство и ђачку књижицу и тако сам доказао да сам поправио 10 јединица.

Иван Живковић,
будући ауто-механичар,
Ниш, Дурмиторска 39

Имена осталих награђених објавићемо у идућем броју

Још је грчки историчар Херодот хвалио купање у морској води као лек против кожних болести. Богати Римљани посећивали су луксузне терме које су имале судаторијум — одељење за презнојавање, фригидаријум — хладне купке и калдаријум каде с топлом водом у којима су могли да уживају у купању љуљајући се (на слици).

Један од првих отмених купача у Француској био је Луј XIV звани „Краљ Сунце“ који је у Сени научио да плива. Имао је дуге гаће. Официри из краљеве гарде јавно су бичевали купаче који су у воду улазили голи.

За време Наполеона неке бање су постале модна састајалишта. Причало се да лече чак и реуматизам коња. Захваљујући књижевници Мадам де Севиње постала је славна бања Виши. У то време један доктор у Авру замало није изгубио главу што је наредио болесници да се купа у мору: мештани су веровали да је дави.

СВИ НА СИЊЕ

МАШИНА ЗА КУПАЊЕ. — У прошлом веку жене су улазиле у море у „машини за купање“ — кабини на точковима коју су вукли коњи. У овакној кабини купачица се свлачила.

У прошлом веку Европљани нису баш много уживали у купању у реци или мору. Само су најсмелији улазили у воду (на слици). После I светског рата долазе такозване „луде године“ које мењају много шта у навикама људи. Жене секу косу, скраћују костиме за купање а за време школског распуста доводе на плажу и децу.

Плаже какве данас знамо појавиле су се између два прошла рата кад су у Европи, поред чиновника, и радници добили годишњи одмор. У то време аутомобил је луксуз и брачни парови одлазе на одмор најчешће бициклом.

МОРЕ!

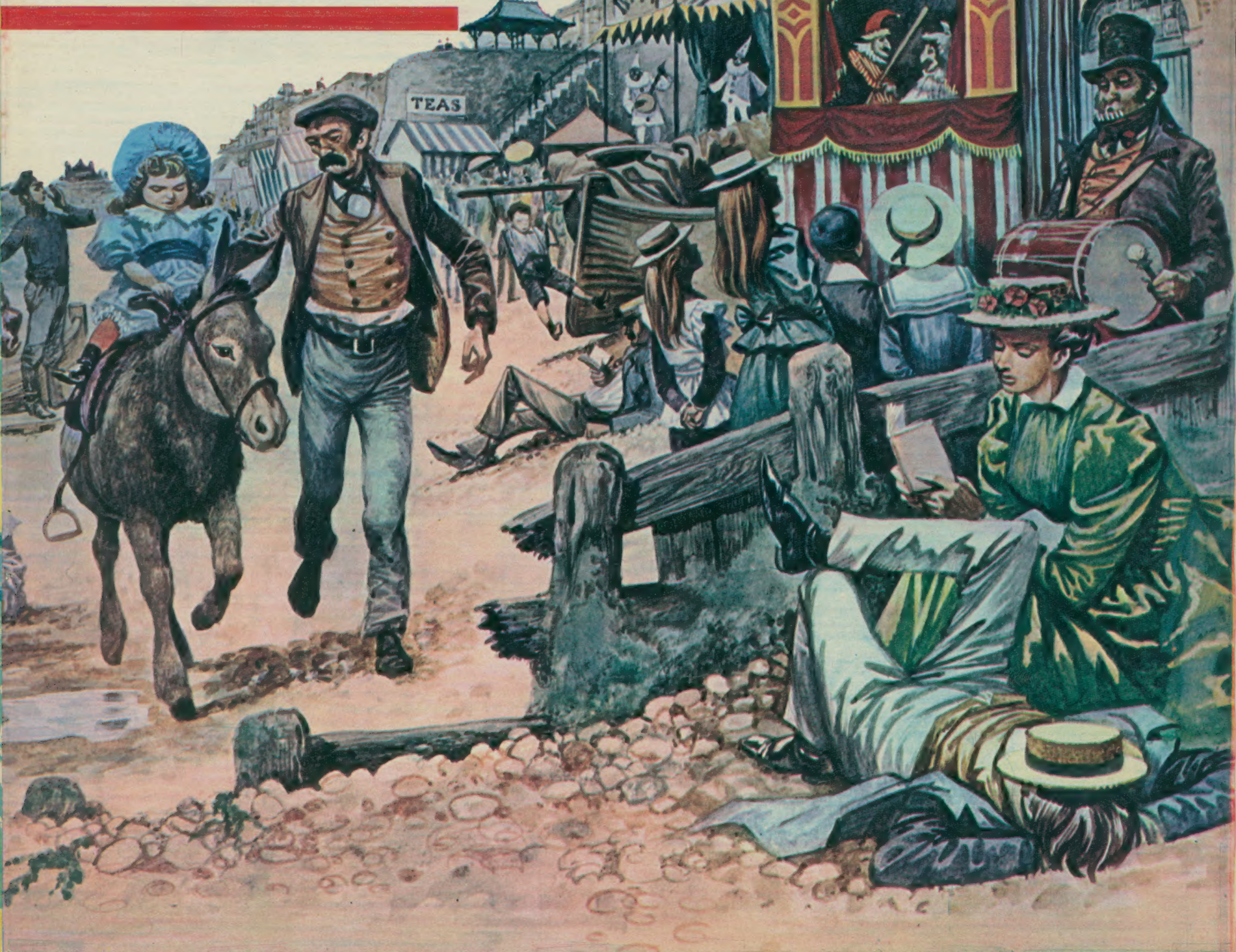

ЋУДЉИВИ ЕХО ЕХО ЕХО ЕХО

У ЕНГЛЕСКОЈ ПОСТОЈИ МЕСТО НА КОМЕ ОДЈЕК ПОНАВЉА САМО ЖЕНСКЕ СОПРАНСКЕ ГЛАСОВЕ

Старогрчка легенда каже да је Ехо једна нимфа* која је пресвисла због несрећне љубави. Од ње је остао само глас осуђен да вечито постоји. Наука је, међутим, објаснила како ехо — одјек — појачава звук, зашто неке гласове понавља и „враћа" а неке не, како нескладну вику претвара у музику, на који начин преноси шапат са веома велике удаљености и ствара остала чуда која су одувек изазивала дивљење људи.

Понекад се ехо понаша као природна радио-станица: без икаквог пријемника појачава вибрације гласова и преноси их на велике раздаљине. Пре неколико година дошло је до експлозије динамита у једном тунелу у Алпима. Снажна експлозија јасно се чула у неким швајцарским селима удаљеним око 35 км од места удеса, док се у местима удаљеним километар-два више није уопште осетила. Убрзо је стигла вест да су експлозију **јасно** чули становници места удаљених око 165 км северније чак у Немачкој. Да ли је могуће да је звук „прескочио" читавих 130 километара? Да, гласио је одговор швајцарског Метеоролошког института. Оно што се чуло у Немачкој био је одјек. Сваки одјек је, у ствари, одбијени звук а у овом случају звучни таласи, концентрисани у тунелу где се догодила експлозија, подигли су се у ваздух и 85 км северније достигли групу густих облака. Ту је дошло до ширења и одбијања звучних таласа до удаљености од 165 км од места њиховог стварања.

ОДЈЕК КОЈИ РЕЦИТУЈЕ

Свима је познато да крива огледала дају деформисане слике ликова. Слично се понашају и звучна „огледала": одбијају звучне таласе од једне до друге површине, често им мењајући јачину, тон и број понављања.

Вероватно не постоји ниједан одјек сличан ономе који је описао чувени енглески писац Марк Твен: „Ако кажете једну реч, одјек ће вам одговарати пуних 15 минута". У Оксфордшајру у Енглеској налази се ехо који пуцањ из пиштоља понавља 20 пута. Ако на мосту изнад Менајског пролаза у Велсу ударите чекићем главни носећи стуб, ударац ће се преносити од једне до друге попречне греде и одјекивати све до друге обале. читавих 175 метара.

Ако вам случајно падне на памет да рецитујете поред једног старог гроба у близини Рима, ехо ће уљудно причекати да завршите а затим ће поновити читаву песму. Да би се произвео такав одјек потребно је да одбијач звука (у овом случају гроб) буде на таквом растојању да вам дозволи да говорите неколико секунди пре него што звучни таласи стигну до његове површине која их одбија и враћа. Звук прелази растојање од једног километра за око 3 секунде према томе, ехо који понови реченицу од 3 секунде налази се на удаљености од пола километра.

ГОВОРИ САМО НЕМАЧКИ

Као што нека крива огледала повећавају лик, тако и неки одјеци појачавају глас. Такви одјеци-звучници обично се чују у пећинама. У чувеној шпиљи Дионисијево уво на Сицилији шуштање хартије међу прстима чује се као митраљески рафал. Скуп одјека који се истовремено одбијају о више површина даје звук много јачи од првобитног.

Марк Твен, један од највећих љубитеља и познавалаца одјека, тврдио је да је пронашао ехо који говори само немачки. Чувени писац се, наравно, шалио, али су неки одјеци заиста веома ћудљиви: тако у Енглеској постоји одјек који понавља само женске сопранске гласове. Дубље женске гласове као и мушке неће ни да чује!

Овај осетљиви ехо реагује на звук онако како обојено огледало реагује на светлосне зраке. На пример, плави предмети који се огледају на површини црвене вазе неће на вази бити плаве боје. Црвени светлосни зраци, ниске фреквенције, биће одбијени док ће плави, високе фреквенције, бити највећим делом упијени. Слично се догађа и са „својеглавим" ехом који неке звучне таласе одбија а неке упија, у овом случају дубоке, односно ниске тонове.

Неки одјеци су „музикални". У Ирској постоји веровање да у области Киларни дух једног умрлог музичара прати свирком сваког ко у близини великих стена свира у трубу. У ствари, то је ехо који је од сваке ноте виши за једну октаву и на тај начин веома складно прати свирку трубе.

КАО ПОЛИЦИЈСКА СИРЕНА

Познато је да се сунчева светлост пропуштена кроз призму или спектроскоп дели на боје из којих је састављена. Слично и одјек чини са звуком, производећи „звучни спектар". У Биг-хорн кањону у америчкој држави Монтани жубор реке одјекује, одбијајући се о једну стену на обали, као полицијска сирена, почињући од високих па до најнижих тонова. Индијанци су некада избегавали то место из страха од „злих духова". Данас се зна да се различите таласне дужине жубора реке одбијају о разне тачке на неправилној површини стене долазећи до увета одређено, свака за себе, уместо истовремено. Ако посматрач промени место, опет ће чути завијање сирене али сад од најдубљих до највиших тонова. За такав ехо физичари кажу да „разлаже" звук.

Неки туристи чули су на шумовитој обали Великог језера у САД чаробну музику оргуља, свирану сасвим лаганим темпом. Помислили су да су жртве звучних халуцинација али су касније установили да су исту „музику" чуле и друге особе и да је то у ствари ударање таласа о шљунковиту обалу које разлаже и складно понавља одјек шуме на обали.

На планини Седлбек у америчкој држави Мен најкрештавији звук, сличан ратном покличу Индијанаца, одјек враћа као пријатну складну музику. Та врста одјека ствара се тамо где симетрични редови повећа фреквенције извесних звукова „пресецају" а остале одбијају у виду складних акорда.

Најзанимљивији одјеци добијају се при одбијању звука о криве површине. Таквих примера има по читавом свету а један од најпознатијих је под куполом лондонске катедрале Свети Павле. Овде обичан шапат прелази читав пут испод куполе и јасно се чује с њене друге стране, на удаљености од 30 метара. У пећини Дионисијево уво на Сицилији у врху шпиље чује се дисање човека који се налази на дну, 35 метара ниже. Ту одлику пећине користио је тиранин Дионисије од Сиракузе, у њу затварао своје непријатеље и невидљив слушао оно што су они међусобно шаптали у мрачним дубинама.

А. К.

* Нимфа = по старогрчкој митологији полубожанство, вила.

ТРАЖИТЕ ЗАНИМЉИВЕ ОДЈЕКЕ!

1. **Прочитајте пажљиво овај чланак о одјеку.**
2. **Ако знате неко место у нашој земљи где постоји интересантан одјек, одмах јавите „Забавнику". Напишите име места где се одјек налази, наведите тачне географске податке о њему и опишите по чему је одјек занимљив.**
3. **Најинтересантније описе одјека објавићемо и НАГРАДИТИ.**
4. **Подаци морају бити ТАЧНИ. Хонораре ћемо исплаћивати тек пошто све добро проверимо.**

„ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК"

БИМ И БУМ

JOE MUSIAL

...СВЕ ПТИЧИЦЕ ИЗ ГОРЕ, СВЕ ПТИЧИЦЕ ИЗ ГООРЕЕЕ...

ХИ! ХИ!

?

ХММ

'АЈДЕ ДА ПОГЛЕДАМО ПОИЗБЛИЖЕ!

ХА! ХА! ЈЕ Л' ТО КАВЕЗ ЗА ТЕ ПТИЧИЦЕ?

АХА!

А КАКВЕ СУ ТО ПТИЧИЦЕ?

ХА ХА ХА

ХА ХО ХА ХО ХА ХО ХА

БАШ ДОБРО ШТО СТЕ ПИТАЛИ!

ДВЕ КУКАВИЦЕ!

ХА! ХА!

КЛИК

ХА!

НАЈЗАД ЋЕМО ИМАТИ МАЛО МИРА!

?

НАПРАСНО СМО ПОСТАЛИ ЉУБИТЕЉИ ПТИЦА, МИС АЛГЕБРО!

БРАТИЋУ, УПУТИ СВОЈ ЧУВЕНИ ПОЗИВНИ ЗНАК ПТИЦАМА!

СА ЗАДОВОЉСТВОМ! ♪ТВИТ-ТВИТ♪ КВАК

ХЕЈ! ПРЕСТАНИ С ТИМ!

© King Features Syndicate, Inc., 1960. World rights reserved.

КВАК ТВИИТ

ТВИТ

ЋИЈУ

ПИ-ПИ

ШТА?

ТВИТ

ТВИТ

КВАК

КВАК

ХА ХА

ХО ХО ХО ХО

УВЕК У СВЕМУ ПРЕТЕРУЈУ!

КЉУЦ КЉУЦ

КВАК

КВАК

КВАК

11-9

MUSIAL

СУСРЕТ С ГОРИЛОМ

ЧУДОВИШТЕ ЈЕ УГЛЕДАЛО ФОТО-АПАРАТ И ЈУРНУЛО НА МЕНЕ СВОМ СНАГОМ. НАСТАО ЈЕ ПРАВИ ПАКАО

Колико сам се само намучио да натерам неколико носача да ме прате по овој џунгли. Јамакена! На земљи, ваљда, не постоји дивљија џунгла.

Сваки домородац кога сам срео причао је исто: о бројним, снажним, великим, дивљим горилама, које су страх и трепет у овом крају.

Док смо седели за вечером, опкољени ројевима мува и хордама малих црвених мрава, слушали смо приче о свемоћним становницима прашуме који су се, тврдоглави и јогунасти као какава несташна деца, прикрадали сиромашним сеоским вртовима и крали плодове какаоа и банане. Било је и прича од којих се коса диже на глави. Једном је велики горила одвукао у џунглу младу жену о којој се више никад није ништа сазнало...

ПОЧИЊЕ ЛОВ

Бели ловци нису били ништа мање узбуђени кад су причали о доживљајима у западној Африци. И, ево, ја се сада налазим у источним крајевима Конга, у земљи где је горила господар над свим другим животињама.

Кад смо стигли у село Авимбим утрошио сам много дувана и соли на поклоне да бих се спријатељио са његовим становницима који су ме примили са сумњом. На крају ми је успело да наговорим неке од њих да са мрежама и полудивљим псима кренемо у лов.

Мој момак Доба пронашао је још раније једну малу увалицу коју становници овог краја зову „Клуф“, где су горише долазиле да се хране. Осећали су се сигурни у овом заклону јер је око њих расло високо и густо жбуње кардамона. И други домороци су их овде често виђали, само из велике даљине.

Са мном је кренуло петнаестак Африканаца који су носили јаке мреже од усукане коре дрвета, лукове стреле и копља, а за њима је трчало десетак полудивљих паса.

Доба и ја попели смо се на једно ниско дрво одакле ми је он прстом показао на место у прашуми где се могло приметити благо таласање лишћа и трске: то су горише откидале плодове и грање. Али, саме животиње нисмо могли видети од дебелог и густог лишћа које их је заклањало. Одлучили смо да ја останем на месту где се, отприлике, налазила средина разапете мреже, а гоничи да направе полукруг око малог ждрела Клуфа и галамом натерају животиње на мене.

Ако после хајке опалим из пушке, сви треба одмах да се сјуре до мене и донесу резервне мреже и конопце

НАПАД С ЛЕЂА

Било нам је потребно пола часа да се свако распореди на своје место. Затим сам се ја попео на једно дрво и дао им знак марамицом привезаном за подужи штап. Сишао сам и хајка је почела! Чуо сам велику галаму гонича која се нагло разлегла по џунгли. Наравно, чуле су је и горише. Шетао сам се поред мреже и осећао се страшно усамљен. Срце ми је снажно ударало.

Поред гласних повика гонича чуо сам и штектање паса, а онда одједном ужасно завијање и гушање. Један пас налетео је на горилу и овај му је ударцем шапе смрскао лобању.

Ишао сам полако дуж мреже напетих живаца, кад, одједном, осетих нешто иза леђа. Снажном шапом горила ме зграби, окрену и баци на леђа. Инстинктивно притиснух обарач и чух прасак. Шта се после тога догодило, не сећам се. Када сам се освестио, Доба и други домороци стајали су ми више главе, задихани. Гледали су ме као да се чуде што сам жив и посматрали велику рупу на мрежи кроз коју је снажна животиња пролетела и побегла.

Сео сам. Био сам слаб и веома исцрпљен. На челу сам осетио болну дубоку рану. Али то ме није ударио горила, већ сам падајући лупио о велики колац за који је мрежа била запета. Ипак, пуцњу треба да захвалим што нисам био растргнут. Чудовиште се препало и ишчезло.

САМ У ЏУНГЛИ

Док смо се враћали у село, Доба је покушао да објасни осталим сељацима како сам ја одличан ловац, али да овога пута нисам имао среће. Нико му није веровао. То сам схватио тек сутрадан кад нисам могао да нађем ниједног гонича који би поново кренуо са мном у џунглу. Пошто сам узалудно неколико дана покушавао да добијем помоћ у селу, одлучио сам да кренем сам.

И тако сам се једног послеподнева нашао на малом пропланку са много хране банана и касаве. Чучао сам у жбуњу, измучен, али пун наде.

Није прошло ни неколико тренутака а већ сам чуо неки шум, нешто што је личило на пригушено стењање — и то свега неколико корака од себе. Заборавио сам на умор и полако се дошуњао до једног балвана и клекнуо иза њега.

Најзад је чудовиште изашло на чистину. Размакло је лишће и гране рукама, као човек, и сад је стајало пред мном.

Била је то огромна длакава животиња, виша од мене за неколико сантиметара. (Ја сам висок преко сто осам десет). Кад рашири руке, од кажипрста до кажипрста распон му је најмање два и по метра. Био је стар можда тридесет година јер му је длака на њушци и снажним ногама била седа. А тежина?

Бар двеста педесет килограма!

Ово је био највећи горила кога сам икад видео, а никада у животу нисам стајао тако близу њега. Раздвајало нас је свега неколико корака.

Сав сам се презнојио. Знао сам да ће осетити мој мирис. Па ипак, чудио сам се зашто не крене, не јурне на мене док чучим непомично у овом густишу.

СМЕМ ЛИ?

Како је само изгледала јадна моја холандска ловачка пушка калибра око 12 милиметара. Зар се тим палидрвцем може зауставити овај прашумски џин?

Посматрао сам га пред собом. Док је грицкао труло прашумско воће којим је тле било готово сасвим покривено, горила је два пута погледао у правцу места на коме сам ја чучао. Изгледало је као да ми намигује. У том тренутку зауставио сам дах. Мислио сам тад да ћемо се сигурно сукобити јер је горила изгледао заинтересован за све што се око њега догађа. Ипак, био сам у заблуди — колос је мирно наставио да једе воће.

Желео сам да га по сваку цену снимим. Али како да скинем поклопац са фото-апарата, а да овај осетљиви џин не чује ни најмањи шум. Нема сумње да би то изазвало његову пажњу и бес, а за мене значило смрт.

Ниједан од славних ловаца, ни Карл Ејкли, ни др Рудолф Грауер, чувени по својим успесима у лову на гориле, нису никада успели да сниме мужјака са тако мале раздаљине на којој сам се ја сада налазио.

Али, смем ли? Хватала ме је језа при помисли да ће ме ово чудовиште шчепати и привући на своје масивне чупаве груди. Рачунао сам: ако ме нападне, имаћу времена да испалим само један једини хитац. А зар се у овом лавиринту дивље лозе, маховине, жбуња и пузавица, човек може ослонити на један хитац? Шта ако не успем?...

Морао сам да ризикујем.

САД ИЛИ НИКАД

Полако, задржавајући дах приближавао сам се сантиметар по сантиметар фотографском апарату, који је био неколико метара од мене. Горила је мирно јео плодове. Рука ми је дрхтала док сам апарат приносио грудима. Сада је долазило највеће искушење. Треба скинути поклопац и наместити бленду. Са носа ми је капао зној, са чела је текао потоком. Очи су ме пекле, дланови су ми били влажни. Док сам скидао поклопац изазвао сам готово нечујан шум. Животиња је одједном престала да грицка воће и почела опрезно да се обазире. Срце ми је тако лупало да сам био сигуран да те ударе чује и мој противник.

Ипак, чудовиште се смирило и наставило да једе. Кад је поклопац произвео мало јачи звук, животиња је подигла главу и зарежала. Видео сам да је забринута али, срећом, била је гладна. Чинило ми се као да оклева и да не зна шта да уради. Снимићу га. Сад, или никад! Протурио сам објектив фото-апарата кроз лишће које ме је сакривало и окинуо.

Одједном је настао пакао. Животиња је угледала фото-апарат и јурнула на мене свом снагом.

Оно што се потом догодило било је чудна мешавина радњи и звука које само напола могу да опишем. Бацио сам камеру на горилу надајући се да ће то умањити његов напад, а тренутак касније подигао сам пушку и опалио у његово ружно лице.

Осетио сам трзај на рамену када је пушка опалила, а затим трње у слабинама и леђима јер сам се превалио на десну страну. Чуо сам, учинило ми се, и онај мукли звук кад тане удари у месо, а затим крик и пад великог тела, које се испружило на свега неколико корака од мене. Огромне шапе чупале су маховину око себе

Животиња је смрскала апарат, али је филм остао нетакнут. Тај снимак ми је најдража успомена на ловачке дане у западној Африци.

Дик Хеткок

У ИДУЋЕМ БРОЈУ: * *

* 1. БРОДОЛОМ У КОСМОСУ

* 2. ДУХ ИЗ ПАПУЧА

* 2 КОМПЛЕТНА СТРИПА!

ЦРНЕ ЗАСТАВЕ

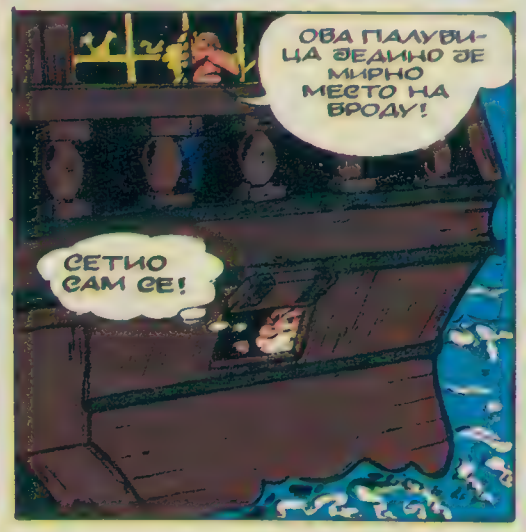

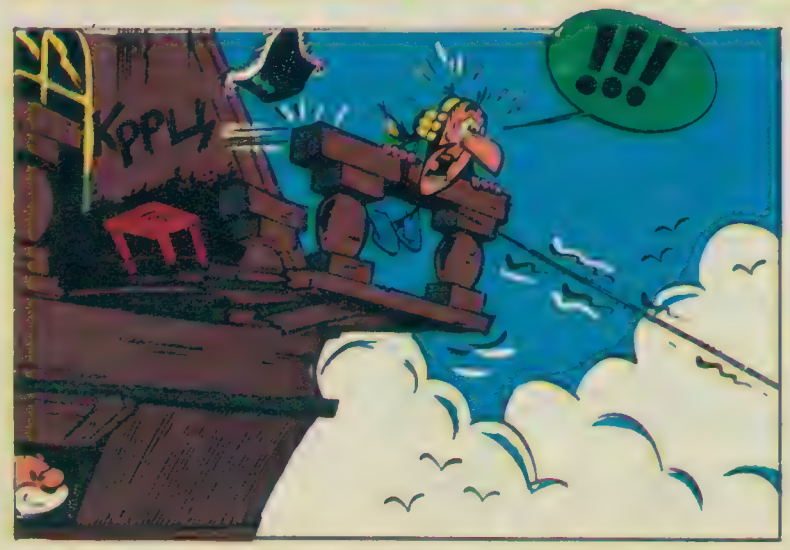

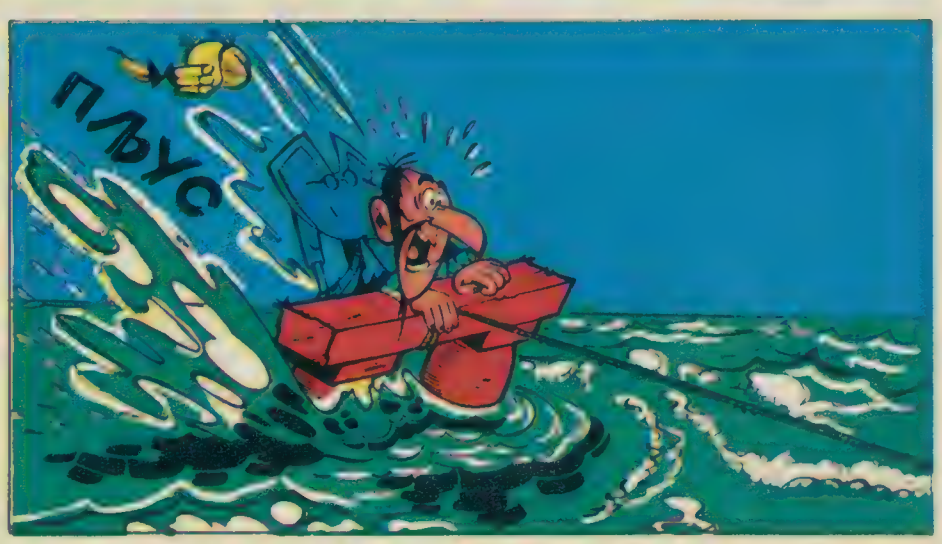

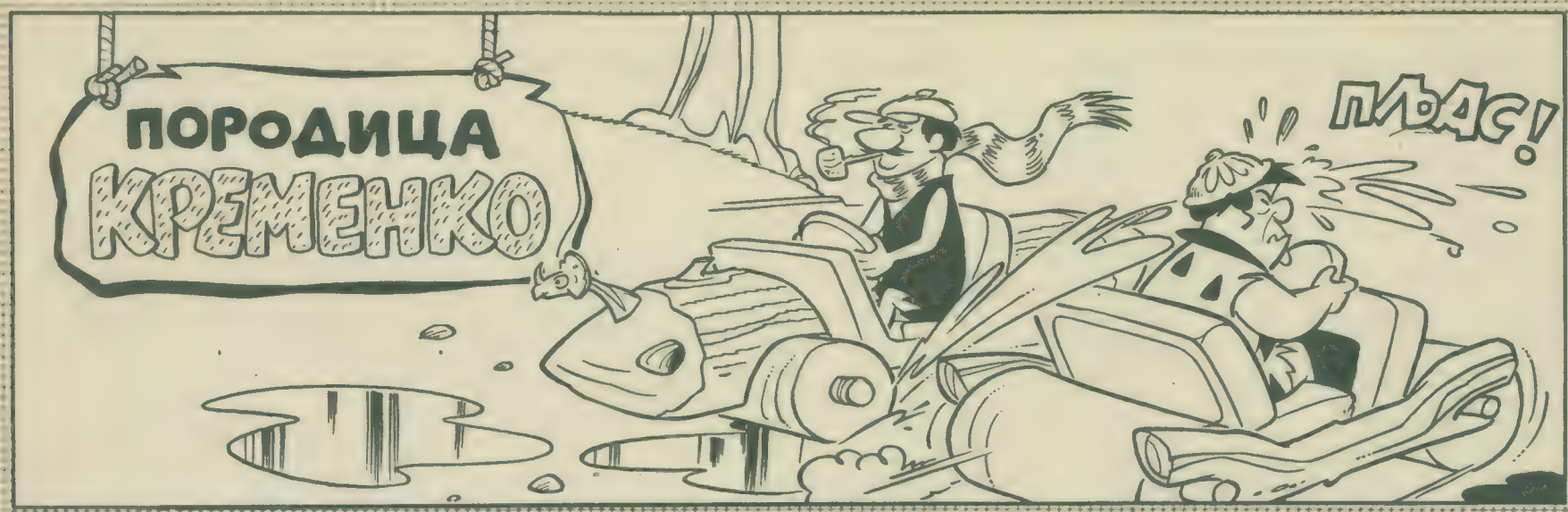

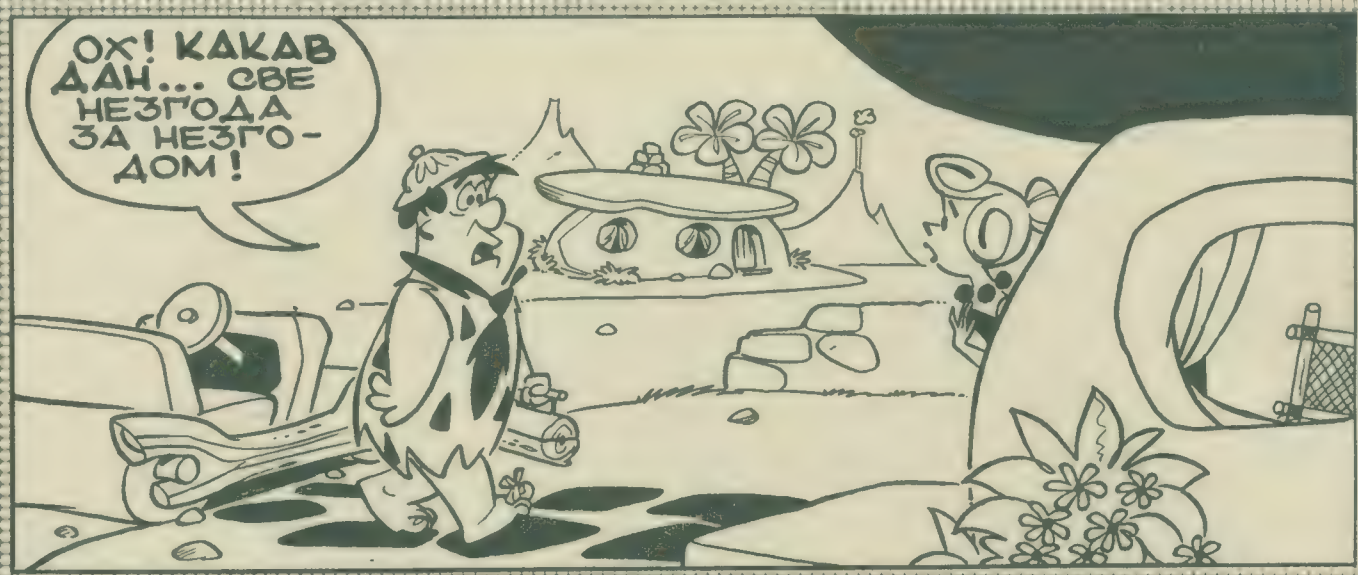

McNaught Syndicate, Inc.

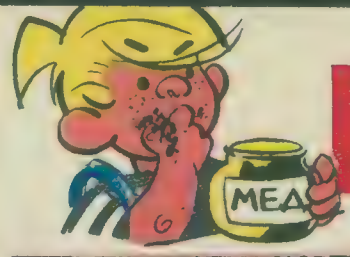

ПЧЕЛЕ

ПЧЕЛА КРАЉИЦА ПОЛАЖЕ ЈАЈА

1 **ОРГАНИЗАЦИЈА** — Пчеле, исто као и мрави, живе у великим заједницама, групама које станују у кошници а броје и до 80.000 чланова. У кошници свака пчела зна своју дужност: женка **матица,** такозвана **краљица,** леже јаја, мужјаци **трутови,** којих има свега неколико стотина, служе за оплођавање а **радилице,** права пчелиња војска, раде.

2 **КРАЉИЦА** — Краљица полаже око 2.500 јаја дневно, преко 2 милиона за живота. Из јајета после 3 дана излази ларва коју хране радилице. Од неоплођених јаја постају трутови а од осталих радилице и матице, зависно од хране која им се даје. Како у кошници може да постоји само једна краљица, стара с делом пчела одлази у нову кошницу.

ОД ЈАЈЕТА ДО ПЧЕЛЕ

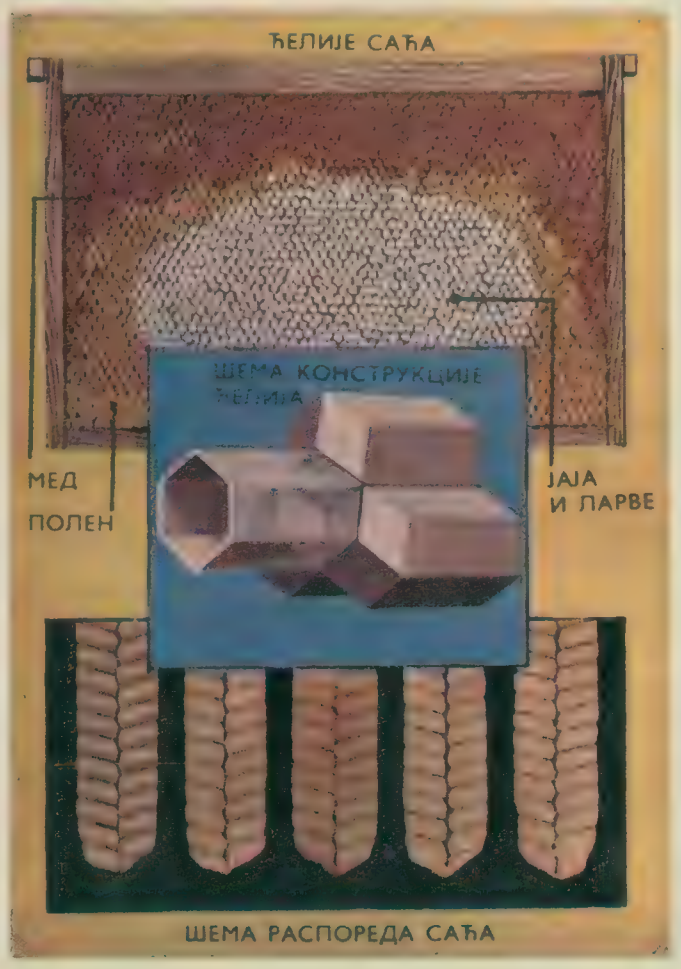

ШЕМА РАСПОРЕДА САЋА

3 **КОШНИЦА** — Пчеле радилице излучују восак од кога праве саће. Рамови са саћем висе усправно, дебљине су 3—4 цм а сваки има 2 реда шестоугаоних ћелија. Између саћа је размак од 11 мм, простор довољан за пролаз радилица. Доње ћелије саћа служе као оставе за мед и поленов прах док су у централне полажу јаја и чувају ларве. Посао радилица строго је подељен: једне скупљају мед и поленов прах, друге хране ларве и матицу, треће чувају старжу и нападају непријатеље, четврте се брину о чистоћи у кошници.

РАДИЛИЦЕ ВЕНТИЛАТОРИ

ПЧЕЛЕ ПОКРИВАЈУ ПЧЕЛИЊИМ МАЗОМ ЛЕПТИРА МРТВАЧКУ ГЛАВУ

4 **МРТВАЧКА ГЛАВА** — Када се у кошници појави неки уљез, радилице стражари га нападају и убијају. Да лешеви убијених инсеката или угинулих ларви не би загадили кошницу, пчеле задужене за чистоћу обавијају га пчелињим мазом, смоластом материјом коју добијају из пупољака прећа. Овај систем „дезинфекције" обично се примењује са крупним инсектима ,као што је, на пример велики лептир мртвачка глава, чије остатке пчеле не могу да избаце напоље. Радилице вентилатори за то време машу крилима прочишћавајући ваздух.

РАХАН и чаробни камен

НА СВОЈИМ БЕСКРАЈНИМ ЈУТАЊИМА РАДОЗНАЛИ РАХАН ПРВИ ПУТ ЈЕ НАИШАО НА КАМЕЛЕОНА. ПОКУШАО ЈЕ ДА ГА УХВАТИ АЛИ...

РАХАН НЕ ЖЕЛИ ДА ТЕ УБИЈЕ...! ОООХ!

ТРЕНУТАК РАНИЈЕ ЖИВОТИЊИЦА ЈЕ БИЛА МРКА КАО ТЛЕ НА КОМЕ СЕ СУНЧАЛА, А САДА ЈЕ ПОСТАЛА ЗЕЛЕНА ПОПУТ ЛИШЋА ПОД КОЈЕ СЕ САКРИЛА...

НИЈЕДАН ЛОВАЦ ИЗ ПЛЕМЕНА С ПЛАВЕ ПЛАНИНЕ НИЈЕ ЈУРИО ЗА ОВАКО НЕОБИЧНОМ ЗВЕРЧИЦОМ!

ДОЂИ! РАХАН САМО ЖЕЛИ ДА ИЗБЛИЗА ВИДИ „ЖИВОТИЊУ КОЈА МЕЊА БОЈУ"!

ОВОГ ПУТА РАХАН ЈЕ БИО БРЖИ...

...И ЊЕГОВ ПОБЕДНИЧКИ КРИК ОДЈЕКНУО ЈЕ КРОЗ ШИПРАЖЈЕ...
РААХАААА!
КАКО СЕ ТО МЕЊАШ... ЧАС ЛИЧИШ НА КАМЕН А ЧАС НА ЛИШЋЕ!

КАД БИ РАХАН ТО УМЕО... УМАКАО БИ СВАКОМ НЕПРИЈАТЕЉУ!
РАХАН ЈЕ РАДОЗНАЛО ПОСМАТРАО ЖИВОТИЊИЦУ КОЈА ЈЕ САД ПОПРИМИЛА БОЈУ ЊЕГОВИХ ПРСТИЈУ...

СУНЦЕ СЕ ЛАГАНО КЛОНИЛО ЗАПАДУ И РАХАН ЈЕ БИО ИСПУЊЕН СРЕЋОМ. СУТРА ЋЕ ГА ЊЕГОВ СПЛАВ ОДНЕТИ ДАЉЕ, У НОВЕ КРАЈЕВЕ, У НЕПОЗНАТО...

..ДА... КАД БИ РАХАН ИМАО ТУ ТВОЈУ МОЋ НИКАД... АААААХ!
СТРАШАН БОЛ У ЈЕЛИМА, СЛИЧАН ОЈЕДУ, НАТЕРАО ГА ЈЕ ДА КРАЉЕ ИСПУСТИО ЈЕ КАМЕЛЕОНА...

...НАГЛО СЕ ОКРЕНУО И ЗАСТАО ЗАПРЕПАШЋЕН. ИЗА ЊЕГА НИКОГ НИЈЕ БИЛО!
РАХАН НИЈЕ САЊАО! РАХАНА ЈЕ УЈЕЛА НЕКА ЖИВОТИЊА!

ИЉИ ЈЕ МОЖДА НЕКИ ЧОВЕК БАЦИО КАМЕН НА РАХАНА?

АЉИ, У БЉИЗИНИ НИЈЕ БИЉО НИКАКВЕ ЖИВОТИЊЕ А НИ ЧОВЕКА!

АКО ЈЕ НЕКИ ЧОВЕК ГАЂАО РАХАНА, РАХАН ЋЕ ГА НАЋИ!

РАХАН ЈЕ УВЕК УЧИО ОД ПРИРОДЕ...

... И ЖИВОТИЊА КОЈА МЕЊА БОЈУ ДАЉА МУ ЈЕ ИДЕЈУ...

ЏААК!

ОВО ЉИШЋЕ САКРИЋЕ МЕ ОД НЕПРИЈАТЕЉА! ХА! ХА! ХА! САД И РАХАН ЗНА ДА МЕЊА КОЖУ!

ТРЕНУТАК КАСНИЈЕ, С ГРАНЧИЦАМА ЗАДЕВЕНИМ ЗА ПОЈАС И ЉИШЋЕМ ШТО ГА ЈЕ ДРЖАО ПРЕД ЛИЦЕМ, ЉИЧИО ЈЕ НА ЗЕЉЕНИ ЖБУН!

ТАКО ЗАКЉОЊЕН ДОВУКАО СЕ ДО СТЕЊА ГДЕ ГА ЈЕ МАЉОЧАС ПОГОДИО НЕВИДЉИВИ НЕПРИЈАТЕЉ...

ЗАШТО СЕ ВЕЋ НЕ ПОЈАВЉУЈЕ?

3

РАХАН ЈЕ ВИШЕ ВОЛЕО ОТВОРЕНУ БОРБУ ОД ОВОГ ЧЕКАЊА. АЛИ ЖЕЉА ДА УХВАТИ ЛУКАВОГ НЕПРИЈАТЕЉА УЧИНИЛА ГА ЈЕ СТРПЉИВИМ...

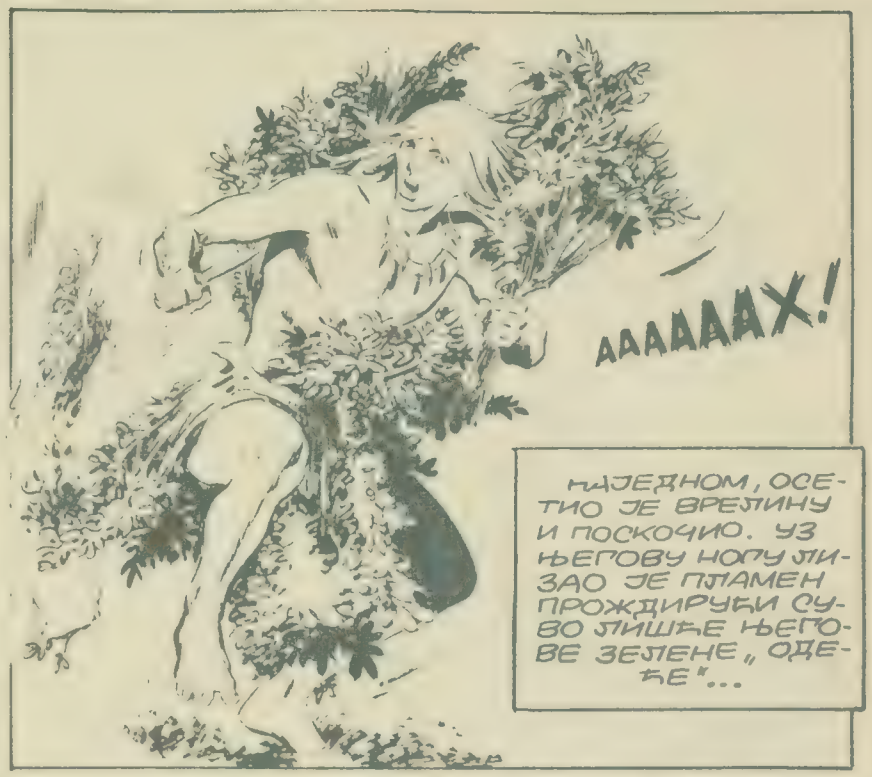
АААААХ!
НАЈЕДНОМ, ОСЕТИО ЈЕ ВРЕЛИНУ И ПОСКОЧИО. УЗ ЊЕГОВУ НОГУ ЛИЗАО ЈЕ ПЛАМЕН ПРОЖДИРУЋИ СУВО ЛИШЋЕ ЊЕГОВЕ ЗЕЛЕНЕ „ОДЕЋЕ"...

САМО ЈЕ ОБЛИЖЊА РЕКА МОГЛА ДА СПАСЕ РАХАНА ЈЕР ВРЕМЕНА ДА СЕ ОСЛОБОДИ ОДЕЋЕ ОД ЛИШЋА НИЈЕ БИЛО...

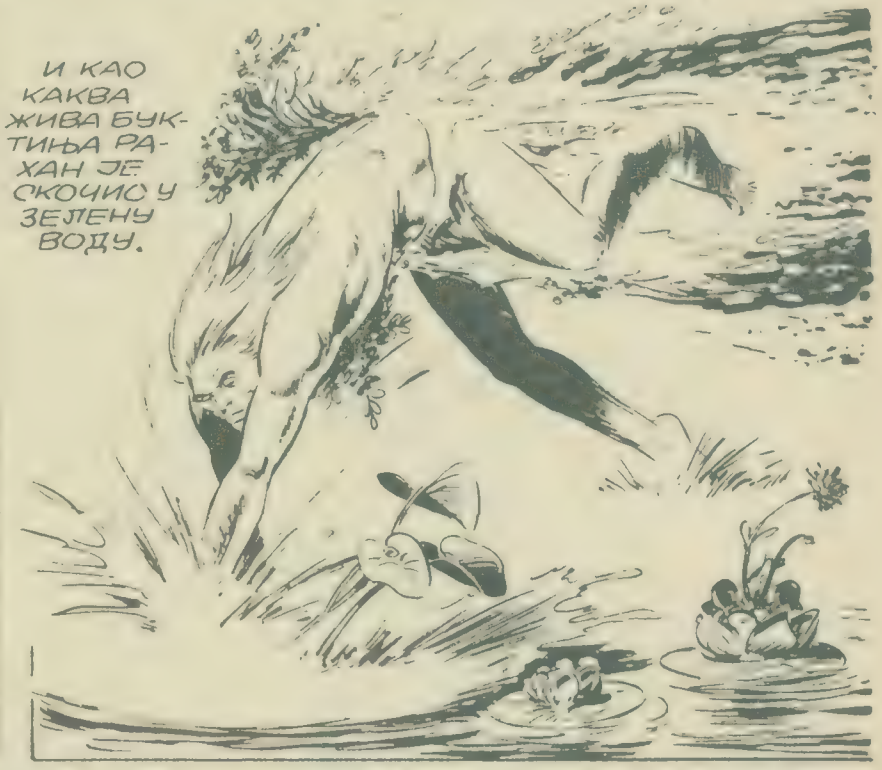
И КАО КАКВА ЖИВА БУКТИЊА РАХАН ЈЕ СКОЧИО У ЗЕЛЕНУ ВОДУ.

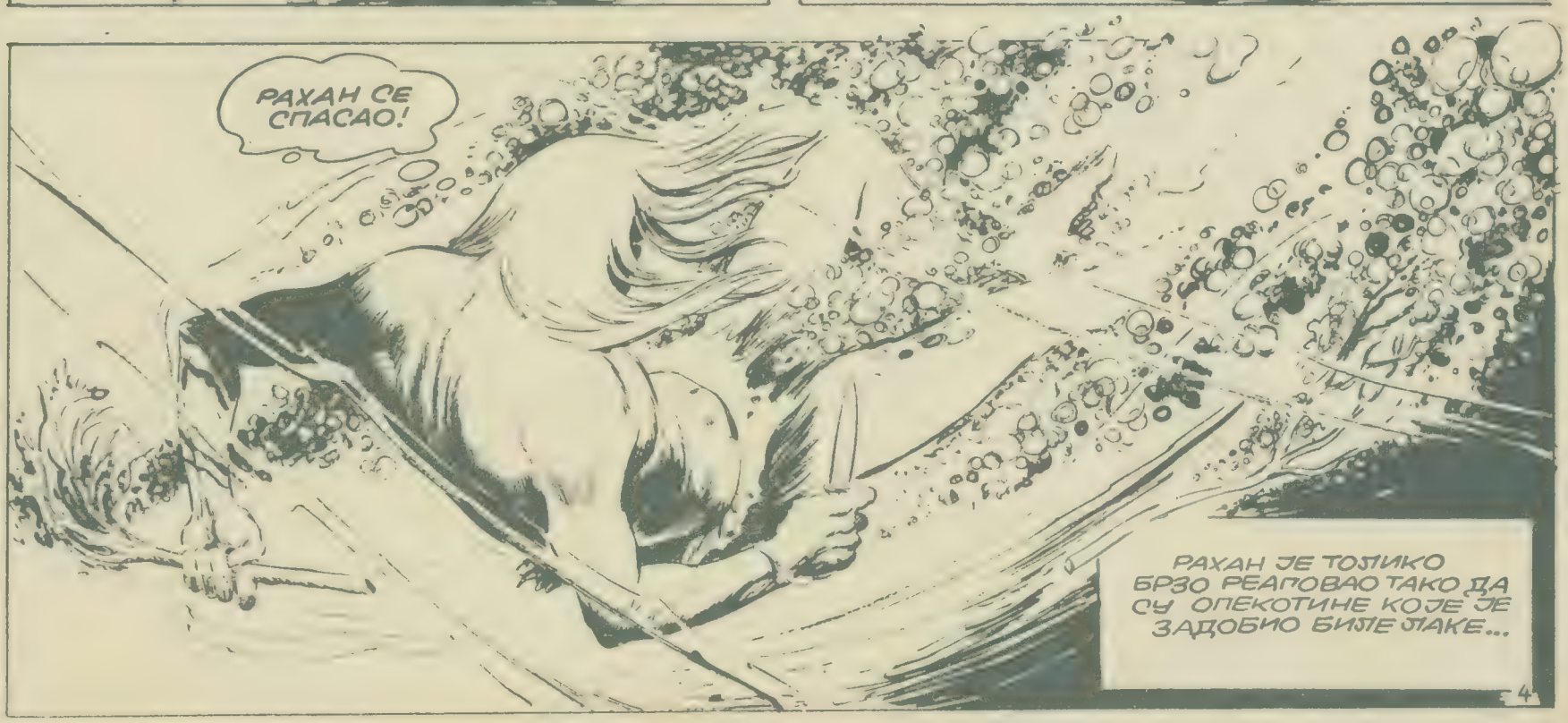
РАХАН СЕ СПАСАО!
РАХАН ЈЕ ТОЛИКО БРЗО РЕАГОВАО ТАКО ДА СУ ОПЕКОТИНЕ КОЈЕ ЈЕ ЗАДОБИО БИЛЕ ЛАКЕ...

... ОТАРАСИВШИ СЕ ГРАНЧИЦА ИЗРОНИО ЈЕ НА ПОВРШИНУ У ИСТОМ ТРЕНУТКУ КАД СЕ ПОД ЊИМ ПОЈАВИО ВЕЛИКИ КРОКОДИЛ.

РАХАНУ ЈЕ МИЛИЈИ НЕПРИЈАТЕЉ КАО ШТО СИ ТИ... ОД НЕВИДЉИВОГ НЕПРИЈАТЕЉА!

У СВОЈОЈ БОРБИ ЗА ОПСТАНАК РАХАН СЕ ВИШЕ ПУТА СУКОБИО С КРОКОДИЛОМ И ЗНАО ЈЕ КАКО СЕ ПРОТИВ ЊЕГА ТРЕБА БОРИТИ...

... ЗАРОНИО ЈЕ, НАШАО СЕ ИСПОД КРОКОДИЛОВОГ ТРБУХА, ДОГРАБИО ЧУДОВИШТЕ ЗА ЈЕДНУ ШАПУ... А ЊЕГОВ НОЖ ОД СЛОНОВАЧЕ УЧИНИО ЈЕ СВЕ ОСТАЛО...

И ДОК ЈЕ СМРТНО РАЊЕНА ЖИВОТИЊА УДАРАЛА РЕПОМ... РАХАН ЈЕ ИЗЛАЗИО НА ОБАЛУ...

А САДА, РАХАН ЖЕЛИ ДА ДОЗНА РАХАН МОРА ДА ДОЗНА!

РАХАН ЋЕ ОТКРИТИ ОНОГА КО ГА ЈЕ НАПАО СЛЕЂА... КО ЈЕ УПАЛИО ЛИШЋЕ НА ЊЕМУ!

С НОЖЕМ У РУЦИ ОДЛУЧНО ЈЕ КРЕНУО ПРЕМА СТЕЊУ...

ИЗИЂИ ИЗ СВОГ СКРОВИШТА И ОТВОРЕНО СЕ БОРИ! ОООХ!

ИАКО СЕ ИЗА СТЕНЕ НИШТА НИЈЕ ПОПАКЛО, РАХАН ЈЕ ОСЕТИО БОЛ НА ПРСИМА...

БИЛО ЈЕ ТО КАО ДА ГА ЈЕ ДОТАКЛА ЖЕРАВИЦА. АЛИ, ЖЕРАВИЦЕ НИЈЕ БИЛО...

!?!?

БИЛА ЈЕ ТО САМО МАЛА СВЕТЛА МРЉА! РАХАН ЈЕ ПОДМЕТНУО РУКУ И БОЛ С ГРУДИ ПРЕСЕЛИО СЕ НА НАДЛАНИЦУ. УЖАСНО ГА ЈЕ ПЕКЛО...

... БАЦИО СЕ У СТРАНУ И БОЛ ЈЕ ОДМАХ НЕСТАО.

... ЗНАЧИ, ТА МРЉА ОД СУНЦА УЈЕЛА ЈЕ РАХАНА ЗА ЛЕЂА! ОНА ЈЕ И ЛИШЋЕ ЗАПАЛИЛА!

??

ТЕК ТАДА РАХАН ЈЕ ПРИМЕТИО ПРОВИДНИ КАМЕН ИЗ КОЈЕГ ЈЕ ЖЕГЛО СУНЦЕ...

РАХАН ЈЕ УЗЕО СУВУ ПАЉМОВУ ГРАНЧИЦУ И ПРИНЕО ЈЕ СВЕТЛОСНОМ ЗРАКУ...

СУНЧЕВА СВЕТЛА МРЉА ПЕЧЕ И ПАЉИ САМО НА ДВА КОРАКА ОД ЧАРОБНОГ КАМЕНА!

ЗАКЉИКТАО ЈЕ ОД РАДОСТИ КАД ЈЕ ЉИШЋЕ ПЉАНУЛО.

РААХАААА!

„ОНИ КОЈИ ИДУ УСПРАВНО" НЕ ЗНАЈУ ЗА ОВАЈ НАЧИН ДОБИЈАЊА ВАТРЕ!

ДО ТОГ ДАНА РАХАН ЈЕ УМЕО ДА ЗАПАЉИ ВАТРУ САМО УДАРАЈУЋИ ДВА КРЕМЕН-КАМЕНА ЈЕДАН О ДРУГИ. ЗАТО ГА ЈЕ ОВО ОТКРИЋЕ ОБРАДОВАЛО...

РАХАН ТРЕБА ДА ПОКАЖЕ ЧАРОБНИ КАМЕН СВОЈОЈ БРАЋИ!

АЉИ, ДА БИ ДОБИО ВАТРУ КАД ОН ТО ЗАЖЕЉИ... МОРА ДА ТАЈ КАМЕН ИМА У РУКАМА!

СТРПЉИВО ЈЕ ОДВОЈИО ОД СТЕНЕ МАЛИ КОМАД БЉИСТАВОГ КВАРЦА.

ПОНОВО ЈЕ ПОКУШАО...

РААХАААА!

ЉИШЋЕ СЕ ПАЉИ САМО КАД СУНЧЕВ ЗРАК ПРОЛАЗИ КРОЗ КАМЕН... И КАД ГА ДРЖИМ НА ОВОЈ ДАЉИНИ!

ЗАУЗЕТ СВОЈИМ ОПИТОМ РАХАН НИЈЕ ЧУО КОРАКЕ ИЗА СЕБЕ...

АААХ!!

ДУУМ!

КАД СЕ ОСВЕСТИО, РУКЕ СУ МУ БИЛЕ ВЕЗАНЕ ЛИЈАНАМА... ЊЕГОВ НОЖ БИО ЈЕ ЗА ПОЈАСОМ ЈЕДНОГ ОД ЉУДИ КОЈИ СУ ГА ОКРУЖИВАЛИ...

ТАЈ ЧОВЕК ЈЕ ДРЖАО У РУЦИ ПРОВИДНИ КАМЕН.

МОЈА БРАЋА ЈАВИЛА СУ ТАГАРУ О ЧУДНОЈ СТВАРИ! ВИДЕЛИ СУ ТЕ КАД СИ ОВИМ ЗАПАЛИО ВАТРУ...

...ТАГАР ЗАХТЕВА ДА ТО ЧУДО ПОНОВИШ ПРЕД ЊИМ!

РАХАН ТО НЕ МОЖЕ! КАМЕН ЈЕ ЧАРОБАН! САМО КАД СИЈА СУНЦЕ! А СУНЦЕ ЈЕ ЗАШЛО!

РАХАН ЛАЖЕ! РАХАН ХОЋЕ ДА САЧУВА СВОЈУ ТАЈНУ! АЛИ ТАГАР ЗНА КАКО ДА МУ ЈЕ ИШЧУПА!

ВОЂА ХОРДЕ ЈЕ ЗАУРЛАО И ЉУДИ СУ СЕ НАГЛО ЗАТЕГНУЛИ...

ТАГАРОВИ ЉУДИ НЕМИЛОСРДНО СУ ВУКЛИ ЉИЈАНЕ ЧУПАЈУЋИ РАХАНУ РУКЕ ИЗ РАМЕНА...

РАХАН НЕМА ШТА ДА КРИЈЕ ОД „ОНИХ ШТО ИДУ УСПРАВНО"! ОТКРИЋЕ ВАМ ТАЈНУ ЧАРОБНОГ КАМЕНА... АЛИ МУ ЈЕ ЗА ТО ПОТРЕБНО СУНЦЕ!

ЛАЖЕШ! ВУЦИТЕ ЈАЧЕ, БРАЋО!

РАХАН ЈЕ НАПРЕГНУО СВЕ МИШИЋЕ...

... ЊЕГОВА СНАГА БИЛА ЈЕ ТОЛИКА ДА СУ ТАГАРОВИ ЉУДИ ПОЧЕЛИ ДА ПОСРЋУ...

ОБУЗЕТ БЕСОМ, ТАГАР ЈЕ ЗГРАБИО СВОЈ БУЗДОВАН...

РАХАН ЈЕ ЈАК... АЛИ ТАГАР МОЖЕ ДА РАЗБИЈЕ И ГЛАВЕ ТВРЂЕ НО ШТО ЈЕ ТВОЈА!

ТАГАР ЈЕ БИО И СВИРЕП И ГЛУП...

СТАНИ! КАКО ДА РАХАН ОДА ТАГАРУ СВОЈУ ТАЈНУ АКО БУДЕ МРТАВ!?

А... А...

ТАГАР ЈЕ ДУГО РАЗМИШЉАО. НАЈЗАД ЈЕ СВОЈИМ МОЗГОМ, КОЈИ ЈЕ СПОРО РАДИО, СХВАТИО ДА ОД МРТВОГ ЗАРОБЉЕНИКА НЕЋЕ ИМАТИ КОРИСТИ...

ТАГАР ЋЕ ЧЕКАТИ ДАН!

АЛИ НЕКА СЕ РАХАН НЕ НАДА ДА ЋЕ ПОД ЗАШТИТОМ НОЋИ УСПЕТИ ДА ПОБЕГНЕ! ТАГАР ЋЕ ГА ЛИЧНО ЧУВАТИ!

РАХАНА СУ ВЕЗАЛИ ЗА ДРВО КОЈЕ ЈЕ РАСЛО ПРЕД УЛАЗОМ У ПЕЋИНУ У КОЈОЈ ЈЕ ХОРДА ЖИВЕЛА! СВИ СУ СЕ ПОВУКЛИ...

...А САМО ЈЕ ТАГАР ОСТАО НА ДВАДЕСЕТАК КОРАКА ОД ЗАРОБЉЕНИКА...

РАХАН ЈЕ ИМАО ПРАВО... ДА САМ ГА УБИО, НИКАД НЕ БИХ ДОЗНАО ТАЈНУ ЧАРОБНОГ КАМЕНА...

...АЛИ КАД ТАГАР ДОЗНА ТАЈНУ, РАХАН МУ ВИШЕ НЕЋЕ БИТИ ПОТРЕБАН! ОНДА ЋЕ МОЋИ ДА ГА УБИЈЕ!

РАХАН КАО ДА ЈЕ ПОГАЂАО МИСЛИ СВОГ ПРОТИВНИКА...

ТАГАР ЈЕ СУРОВ И ДИВАЉ! ОД ЊЕГА РАХАН НЕ ТРЕБА ДА ОЧЕКУЈЕ МИЛОСТ!

ЧИМ МУ БУДЕМ ОТКРИО ТАЈНУ ЧАРОБНОГ КАМЕНА... ОН ЋЕ МЕ УБИТИ!

РАХАН БИ МОЖДА МОГАО ДА СЕ ОСЛОБОДИТИ ВЕЗА, АЛИ...

...ТАГАР СЕ ОСИГУРАО! ОСИГУРАО СЕ ЧАК И ПРОТИВ СОПСТВЕНОГ СНА!

ДУГАЧКА ЛИЈАНА БИЛА ЈЕ ЈЕДНИМ КРАЈЕМ ВЕЗАНА ОКО РАХАНОВОГ ГЛЕЖЊА А ДРУГИМ ЗА ТАГАРОВУ РУКУ. ТАГАР БИ ОСЕТИО И РАХАНОВ НАЈМАЊИ ПОКРЕТ.

...ИПАК РАХАН МОРА ДА ПОБЕГНЕ ПРЕ СУНЦА! АХ... ДА ЈЕ РАХАНУ ЊЕГОВ НОЖ!

...АЈЛИ РАХАНОВ НОЖ ОД СЈОНОВАЧЕ БИО ЈЕ ЗА ТАГАРОВИМ ПОЈАСОМ КОЈИ ЈЕ НЕПРЕКИДНО БУЉИО У КАМЕН...

ТАДА ЈЕ РАХАНУ ПАЈА НА УМ МИСАО...
ПРИЂИ, ТАГАРЕ, ПРИЂИ...
?!?!

...ТРЕБА ДА ТИ НЕШТО ПОВЕРИМ...
ТАГАР СЕ С НЕПОВЕРЕЊЕМ ПРИБЛИЖИО СА ИСПРУЖЕНИМ КОПЉЕМ...

ШТА ХОЋЕШ ДА МИ КАЖЕШ?
...НЕШТО ШТО НИСАМ ЖЕЉЕО ДА ЗНАЈУ И ОСТАЛИ: ПРАВУ ТАЈНУ ЧАРОБНОГ КАМЕНА!

ЛАГАО САМ КАД САМ КАЗАО ДА ТРЕБА ЧЕКАТИ СУНЦЕ... ХТЕО САМ ДА ДОБИЈЕМ У ВРЕМЕНУ И ПОБЕГНЕМ! САД ЗНАМ ДА РАХАН НЕ МОЖЕ ПОБЕЋИ ОД ТАГАРА!

АКО ТАГАР ОБЕЋА ДА ЋЕ МУ ПОКЛОНИТИ ЖИВОТ, РАХАН ЋЕ МУ РЕЋИ КАКО СЕ ЧАРОБНИ КАМЕН МОЖЕ УПОТРЕБИТИ И НОЋУ!

ТАГАР ОБЕЋАВА!

АЛИ, СУРОВИ ПОГЛЕД ГОВОРИО ЈЕ НЕШТО САСВИМ ДРУГО...

ОНДА МЕ ПОВЕДИ ГОРЕ, НА ВИСОРАВАН!

ЗАШТО ГОРЕ?

ЗАТО ШТО КАМЕН ТРЕБА НА ОДРЕЂЕНИ НАЧИН ДА СЕ ПОСТАВИ ПРЕМА МЕСЕЦУ!

ОВО РАХАНОВО ЛУКАВСТВО БИЛО ЈЕ ПРОВИЂНО АЛИ ОН ЈЕ РАЧУНАО НА ГЛУПОСТ И ГРАМЗИВОСТ СВОГ НЕПРИЈАТЕЉА.

МОРАШ МИ ТАКОЂЕ ОБЕЋАТИ ДА ТУ ТАЈНУ НИКОМ ВИШЕ НЕЋЕШ ОТКРИТИ!

ОБЕЋАВАМ!

ОБЕЋАЊЕ ЈЕ ОВОГ ПУТА БИЛО ИСКРЕНО...

ОВАЈ СЕБИЧЊАК И НЕ ПОМИШЉА ДА КОРИСТ ОД КАМЕНА ПОДЕЛИ СА СВОЈОМ БРАЋОМ! НАПРОТИВ, ЊИМЕ ЖЕЛИ ДА ВЛАДА ХОРДОМ!

ВОДИ МЕ!

ЗАК

ЈЕДНИМ УДАРОМ КОПЉА ТАГАР ЈЕ РАСЕКАО ЛИЈАНУ И ОДМАХ ОДСКОЧИО...

ПОЗНАЈЕМ ТВОЈУ СНАГУ, РАХАНЕ, И ЗАТО... ДРЖАЋЕШ СЕ ДАЛЕКО ОД МЕНЕ!

МАЛО КАСНИЈЕ НЕОБИЧАН ПАР ВЕЗАН ЛИЈАНОМ ПОЧЕО ЈЕ ДА СЕ УСПИЊЕ ПРЕМА ВИСОРАВНИ... БИО ЈЕ ТО ПРВИ ДЕО РАХАНОВОГ ПЛАНА...

РАХАН ВИШЕ НЕ ТРЕБА ДА СТРЕПИ ОД ЦЕЛЕ ХОРДЕ! ТАГАР МИ ЈЕ САД ЈЕДИНА ОПАСНОСТ! КАКО ДА СЕ ОСЛОБОДИМ ОВОГ ДИВЉАКА?

ТАГАР ЈЕ ИШАО ПОЗАДИ И ЧИМ БИ МУ НЕКА СТЕНА ЗАКЛОНИЛА РАХАНА, ЗАТЕГНУО БИ ЛИЈАНУ...

ЛАКШЕ, РАХАНЕ! ХОЋУ СТАЛНО ДА ТЕ ГЛЕДАМ!

МЕСЕЧИНА ЈЕ ОБАСЈАВАЛА КАМЕНИТУ ЗАРАВАН НА КОЈУ СУ СЕ ДВА ЧОВЕКА УСПЕЛА...

ДОШАО ЈЕ ТРЕНУТАК ДА МИ ОДАШ ТАЈНУ ЧАРОБНОГ КАМЕНА, РАХАНЕ!

МЕЂУ ТАГАРОВИМ ПРСТИМА КВАРЦ ЈЕ НА МЕСЕЧИНИ БЛЕДО СВЕТЛУЦАО...

ДАЈ МИ...

НАЗАД! ДОБАЦИЋУ ТИ ГА!

ТАГАР НИЈЕ ДОЗВОЛИО РАХАНУ ДА МУ СЕ ПРИДРУЖИ...

РАХАН ЈЕ УХВАТИО БАЧЕНИ КАМЕН...

САД ЋЕШ УПОЗНАТИ ТАЈНУ, ТАГАРЕ! ГЛЕДАЈ!

РАХАН ЈЕ ПОДИГАО КВАРЦНИ КАМЕН ПРЕМА МЕСЕЦУ...

ЕВО, ТАГАРЕ! КАМЕН УЛОВИ МЕСЕЧЕВУ СВЕТЛОСТ КАО У ЗАМКУ...

ТАГАР ЈЕ ПРАТИО ПОГЛЕДОМ СВАКИ РАХАНОВ ПОКРЕТ...

ЦЕЛА ТАЈНА ЈЕ У ПРАВОМ РАСТОЈАЊУ ИЗМЕЂУ КАМЕНА И МЕСЕЦА...

?!?

15

...ЕВО, ОВО ЈЕ ПРАВА РАЗДАЉИНА!

НА СТЕНИ, ДВА КОРАКА ОД РАХАНА, ПОЈАВИЛА СЕ МАЛА СВЕТЛА ТАЧКА БЛИСТАВА КАО ЗВЕЗДА.

ДА ЈЕ УМЕСТО МЕСЕЧЕВЕ СВЕТЛОСТИ СУНЧЕВА, ОВА ЗВЕЗДИЦА БИ ЗАПАЛИЛА ВАТРУ!

САД ЗНАШ, ТАГАРЕ, ТАЈНУ ЧАРОБНОГ КАМЕНА!

...И ТИ МИ ВИШЕ НИСИ ПОТРЕБАН!

ЗАТО ЋЕШ УМРЕТИ!

ТАГАР ЈЕ ЗАМАХНУО КОПЉЕМ АЛИ ЈЕ РАХАН ТО ОЧЕКИВАО...

... СКОЧИО ЈЕ И ПРЕ НЕГО ШТО ЈЕ ТАГАР ХИТНУО ОРУЖЈЕ ЧАРОБНИ КАМЕН ГА ЈЕ УДАРИО ПО ПРСТИМА!

РААА ХАААА!

ХА!

ОООХ!

АААХ!

АЛИ РАХАН НИЈЕ ПРЕДВИДЕО ДА ЋЕ СЕ ЊЕГОВ ПРОТИВНИК ОД НЕОЧЕКИВАНОГ УДАРЦА ЗАТЕТУРАТИ И ПОЛЕТЕТИ У ПРОВАЛИЈУ ПОВУКАВШИ И ЊЕГА ЗА СОБОМ...

РАХАН ЈЕ ПОКУШАО ДА СЕ ЗАДРЖИ АЛИ НИЈЕ ИМАО ЗА ШТО ДА СЕ УХВАТИ. ТАКО ЈЕ, КЛИЗЕЋИ, ДОСПЕО ДО ИВИЦЕ...

... ГДЕ ЈЕ, НАЈЗАД, УСПЕО ДА СЕ ЗАДРЖИ... ТАГАР, КОЈИ ЈЕ ВИСИО О ЊЕГОВОЈ НОЗИ, УРЛАО ЈЕ ДА СЕ СВЕ ОРИЛО...

НОЖ!! ШТА ЧЕКАШ?! ШТО НЕ ПРЕСЕЧЕШ ЛИЈАНУ!?

СВАКИ ТАГАРОВ ПОКРЕТ ПРИЧИЊАВАО ЈЕ РАХАНУ СТРАХОВИТЕ БОЛОВЕ.

СА ТИМ ЖИВИМ ТЕРЕТОМ ОКАЧЕНИМ О ЊЕГОВУ НОГУ, РАХАН НИЈЕ МОГАО ДА СЕ УСПЕЊЕ НА СТЕНУ.

АЛИ, РАХАН ЈЕ УМЕО ДА СЕ СНАЂЕ У СВАКОЈ НЕПРИЛИЦИ...

АКО РАХАН НЕ МОЖЕ ДА СЕ УСПНЕ... ОН ЋЕ СЕ СПУСТИТИ!

И РАХАН СЕ БАЦИО У ПРОВАЛИЈУ ВОДЕЋИ РАЧУНА ДА ЛИЈАНУ ПРЕБАЦИ ИЗА ЈЕДНОГ ИСПУСТА ОКОМИТОГ ЗИДА. ЊЕГОВО ТЕЛО ЈЕ БИЛО КАО ПРОТИВТЕГ...

...И ТАГАР СЕ ОДЈЕДНОМ НАШАО НА ИСТОЈ ВИСИНИ С РАХАНОМ!

НЕМАМ ДРУГОГ ИЗБОРА, ТАГАРЕ!

У ПАДУ, РАХАН ЈЕ ЗГРАБИО СВОЈ НОЖ КОЈИ МУ ЈЕ ТАГАР ОДУЗЕО...

ЛИЈАНА ЈЕ ПРЕСЕЧЕНА И ДВА ТЕЛА ПОЛЕТЕЛА СУ ПРЕМА ТАМНОЈ ВОДИ РЕКЕ...

ПЉУС

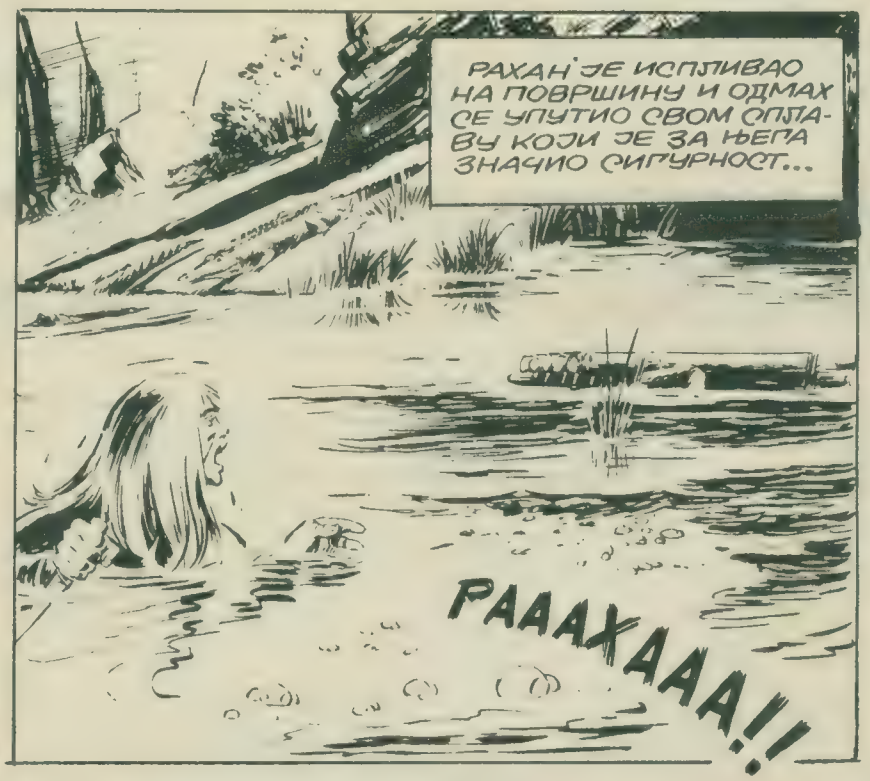
РАХАН ЈЕ ИСПЛИВАО НА ПОВРШИНУ И ОДМАХ СЕ УПУТИО СВОМ СПЛАВУ КОЈИ ЈЕ ЗА ЊЕГА ЗНАЧИО СИГУРНОСТ...
РААХАА!!

ЊЕГОВ ПОБЕДНИЧКИ КРИК ПРЕТВОРИО СЕ У СМЕХ КАДА ЈЕ УГЛЕДАО ТАГАРА КАКО СЕ КОПРЦА...
ХАА! АХА! ХА!

ВИСЕЋИ О ЛИЈАНУ ТАГАР ЈЕ УРЛАО ИЗ СВЕГ ГЛАСА ДОЗИВАЈУЋИ СВОЈЕ УПОМОЋ И ПРИВЛАЧЕЋИ КРОКОДИЛЕ...

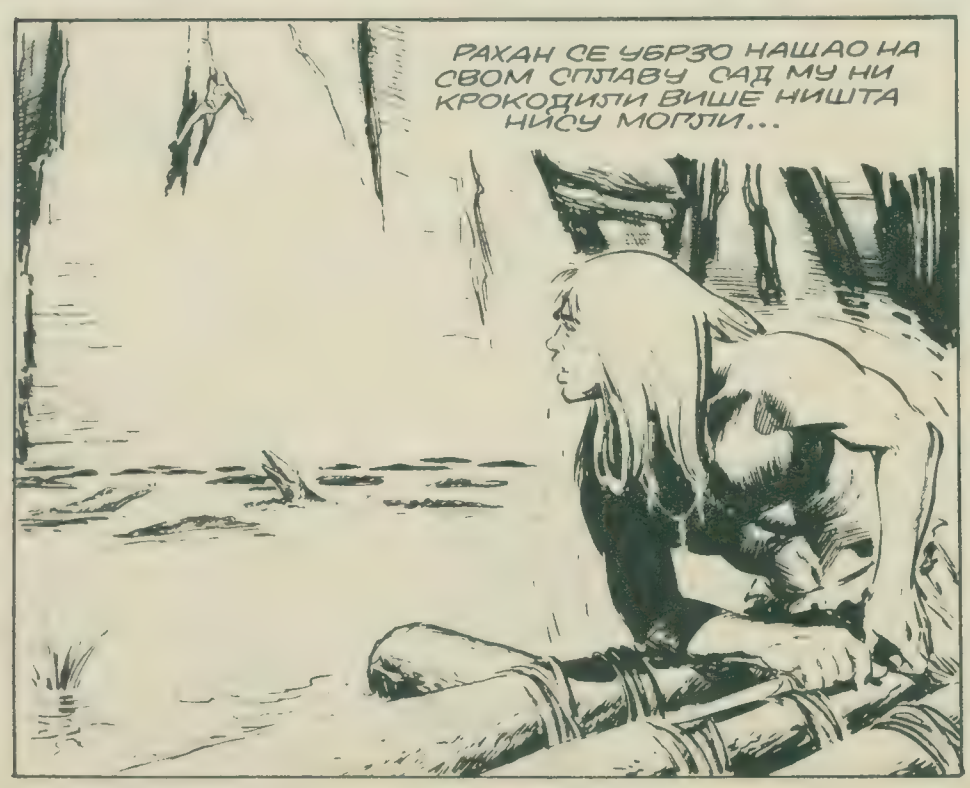
РАХАН СЕ УБРЗО НАШАО НА СВОМ СПЛАВУ САД МУ НИ КРОКОДИЛИ ВИШЕ НИШТА НИСУ МОГЛИ...

ДА ЛИ ЈЕ ТАГАР ПОСТАО ЊИХОВА ЖРТВА? РАХАН ТО НИКАД НЕЋЕ САЗНАТИ. СПЛАВ ГА ЈЕ, ГОТОВО БЕШУМНО, НОСИО СВЕ ДАЉЕ...

...ПРЕМА НОВИМ НЕПОЗНАТИМ ПРЕДЕЛИМА. ПЛОВЕЋИ КРОЗ НОЋ РАХАН ЈЕ МАШТАО...

РАХАН ЈЕ ЈУЧЕ ОТКРИО „ЖИВОТИЊУ КОЈА МЕЊА БОЈУ" И „КАМЕН КОЈИ ОД СУНЦА ОТИМА ВАТРУ!"

...СРЕО ЈЕ ЧОВЕКА СУРОВИЈЕГ ОД ЗВЕРИ! ШТА ЛИ ЋЕ ДАНАС ОТКРИТИ?

РАХАН ЈЕ РАЗМИШЉАО О ЧУДИМА ПРИРОДЕ АЛИ НИЈЕ ЗАБОРАВЉАО И „ОНЕ КОЈИ ИДУ УСПРАВНО" СВОЈУ БРАЋУ...

АЛИ, У ТО ДАЛЕКО ВРЕМЕ, КАД ЈЕ ЧОВЕЧАНСТВО ТЕК ИЗЛАЗИЛО ИЗ КОЛЕВКЕ, НИКО НИЈЕ МОГАО ДА ОДГОВОРИ НА ПИТАЊЕ НА ШТА ЋЕ РАХАН НАИЋИ, ШТА ЋЕ МУ СЕ ДОГОДИТИ, КАКВУ ЋЕ НОВУ ТАЈНУ ОТКРИТИ!

КРАЈ 20

СКИД·СОЛО

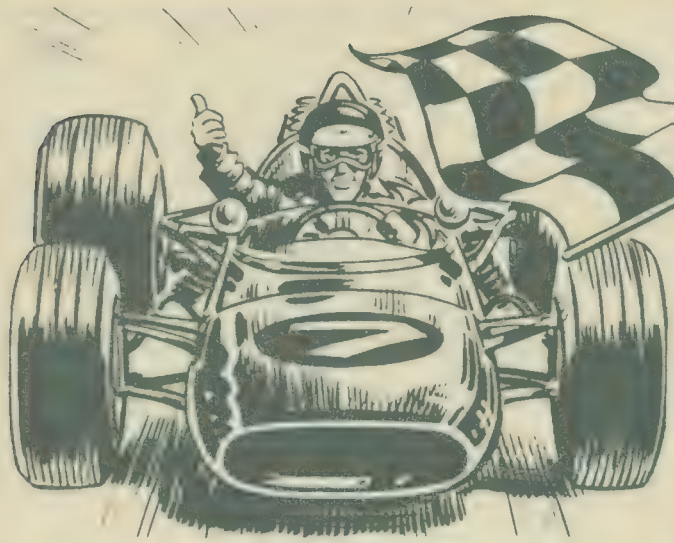

ПРЕ ШЕЗДЕСЕТ ГОДИНА ФАРМЕР ЏО ВАЈАС ДОВЕЗАО СЕ НА СВОЈУ ФАРМУ КОЈА СЕ НАЛАЗИЛА НЕКОЛИКО ДЕСЕТИНА КИЛОМЕТАРА ОД ГРАДА МАТСВИЛА. БИО ЈЕ ВЕОМА ПОНОСАН НА СВОЈ НОВИ ПАРНИ АУТОМОБИЛ...

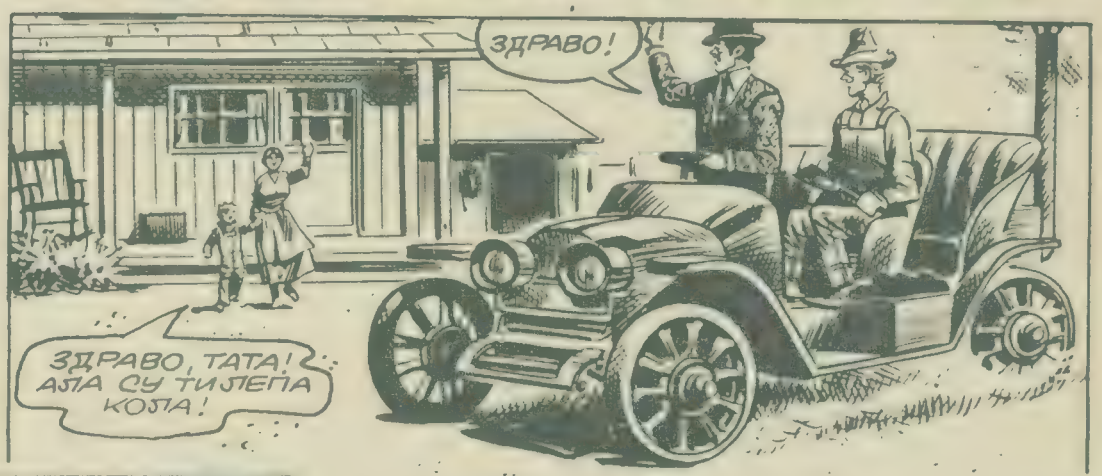

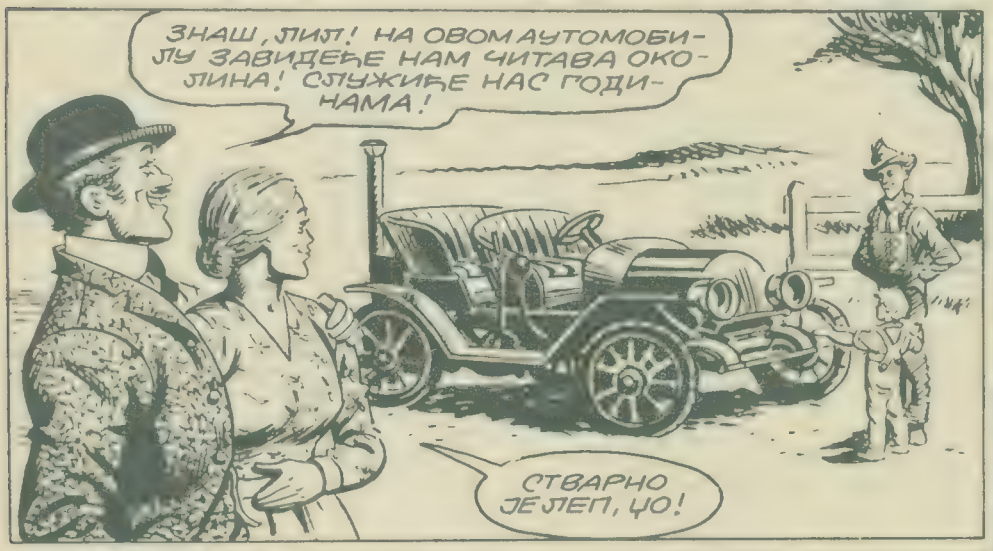

У ЖУРБИ, ЦО ВАЈЛАС ЈЕ ЗАБОРАРАВИО ДА ЗАТВОРИ ОГЊИШТЕ ИСПОД ПАРНОГ КОТЛА И ЈЕДНА ИСКРА ЗАПАЉИЛА ЈЕ АУТОМОБИЛ.

КАКВА ШТЕТА! САМО СТЕ ИХ ЈЕДНОМ УПОТРЕБИЛИ!

АЛИ, ТА ЈЕДНА ВОЖЊА СПАСЛА ЈЕ ЖИВОТ МОМ СИНУ! КОЛА СУ СЕ ИПАК ИСПЛАТИЛА!

ШЕЗДЕСЕТ ГОДИНА ПОСЛЕ ТЕ НОЋИ, ФРАНКЛИН ВАЈЛАС, САДАШЊИ СОПСТВЕНИК ФАРМЕ, ИЗВУКАО ЈЕ ИЗ ШУПЕ КОЛА СВОГ ДЕДЕ...

НЕКОЛИКО МЕСЕЦИ СВАКИ СЛОБОДАН ТРЕНУТАК ПРОВОДИО ЈЕ ОПРАВЉАЈУЋИ СТАРА КОЛА!

ЗАШТО ТРАЋИШ ВРЕМЕ НА ТУ ОЛУПИНУ!

ТА ОЛУПИНА СПАСЛА ЈЕ ЈЕДНОМ ЖИВОТ МОМ ОЦУ! ОСЕЋАМ НЕКУ ДУЖНОСТ ПРЕМА ЊОЈ!

У ТОМ ТРЕНУТКУ У ДВОРИШТЕ ЈЕ, ТАНДРЧУЋИ, УШАО ЈЕДАН АУТОМОБИЛ...

ЗАШТО ОВА КОЛА ТОЛИКО ЛУПАЈУ?

МОРА ДА СУ СЕ ПОКВАРИЛА, СИНЕ!

А ТАДА ЈЕ СЕНДИ УГЛЕДАО СТАРА КОЛА И... ДОБРО ОПРЕМЉЕНУ РАДИОНИЦУ!

ОХ! ПА ВИ ОВДЕ ИМАТЕ САВ АЛАТ!

МОЈ ПРИЈАТЕЉ СЕНДИ ОДЛИЧАН ЈЕ МЕХАНИЧАР!

ОНДА БУДИТЕ МИ ГОСТИ... ДОК НЕ ОПРАВИТЕ СВОЈА КОЛА!

У КОЛИМА СУ БИЛИ СКИД СОЛО И ЊЕГОВ ПРИЈАТЕЉ СЕНДИ. АУТОМОБИЛ ИМ СЕ ПОКВАРИО УСРЕД ПРЕРИЈЕ.

МОЖЕМО ЛИ ДА СЕ ПОСЛУЖИМО ВАШИМ ТЕЛЕФОНОМ?

СВАКАКО! АЛИ, СТАРИ СЕМИ ЛОСОН У СВОЈОЈ РАДИОНИЦИ НЕМА РЕЗЕРВНЕ ДЕЛОВЕ ЗА ВАШУ ВРСТУ КОЛА! БРИТАНСКА СУ, ЗАР НЕ?

СКИД И СЕНДИ ПРИХВАТИЛИ СУ ПОНУДУ...

КАКО У ОВИМ КРАЈЕВИМА НЕПОГОДА БРЗО НАИЛАЗИ!

АХА... И ДОБРО ЈЕ ШТО СУ НАМ ОВИ ЉУДИ ПОНУДИЛИ ГОСТОПРИМСТВО! ОПРАВКА ЋЕ ТРАЈАТИ ЧИТАВ ДАН!

ИЗНЕНАДНИ НАЛЕТ УРАГАНСКОГ ВЕТРА СТАО ЈЕ ДА ЧУПА БАНДЕРЕ И СТАРО ДРВЕЋЕ...

УПОМОЋ! АААХ!

СКИД И СЕНДИ ПОТРЧАЛИ СУ ПРЕМА ГАРАЖИ НА КОЈУ СЕ СРУШИЛА ЈЕДНА БАНДЕРА...

ВАШ СИН ЈЕ У ГАРАЖИ...

ОХ! НЕ!

КАКО ЈЕ... КАКО ЈЕ МОЈ МАЛИ?

ОЗЛЕЂЕН ЈЕ! ПОТРЕБАН ЈЕ ЛЕКАР... ХИТНО!

АЛИ, КАКО ДОЋИ ДО ЛЕКАРА? ТЕЛЕФОНСКЕ ЛИНИЈЕ СУ ПОКИДАНЕ, ФАРМЕРОВА КОЛА СМРСКАНА У СРУШЕНОЈ ГАРАЖИ, СКИДОВА ПОКВАРЕНА...

ПОТПУНО СМО ОДСЕЧЕНИ ОД СВЕТА!

НЕ САСВИМ, СЕНДИ! ТУ ЈЕ СТАРИ АУТОМОБИЛ НА ПАРУ!

ЧАК И СТАРОМОДНИ АУТОМОБИЛ БИО ЈЕ БОЉЕ РЕШЕЊЕ НО МУЧНО ПРОБИЈАЊЕ ПЕШИЦЕ КРОЗ ОЛУЈУ...

КАКО ГУРАЈУ, СКИДЕ?

ДОБРО... САМО ПАЗИ НА ВАТРУ!

АЛИ, ВОЖЊА НАСУПРОТ ВЕТРУ ОТЕЖАВАЛА ЈЕ НАПРЕДОВАЊЕ...

ИМАМО ЛИ ЈОШ ДУГО ДО ГРАДА, СКИДЕ? ПОНЕСТАЈЕ НАМ УГЉА!

ТРПАЈ У ПЕЋ ЈАСТУКЕ СА СЕДИШТА!

СЕНДИ ЈЕ СПАЛИО ЈАСТУКЕ, ЗАТИМ И СЕДИШТА... А ДО ГРАДА БИЛО ЈЕ ЈОШ 10 КИЛОМЕТАРА...

ЛОЖИ, СЕНДИ! ЛОЖИ!

А ШТА ДРУГО РАДИМ?

НАЈЗАД СУ СТИГЛИ ДО ГРАДА И НАШЛИ ЛЕКАРА КОЈИ ЈЕ, СРЕЋОМ, ИМАО НОВА И БРЗА КОЛА...

НАДАМ СЕ, ДОКТОРЕ, ДА ЋЕТЕ СТИЋИ НА ВРЕМЕ!

НЕ БРИНИТЕ, МОМЦИ! ВОЗИЋУ ПУНОМ БРЗИНОМ!

ЛЕКАР ЈЕ ОДРЖАО ОБЕЋАЊЕ...

МОРАЋЕ ИЗВЕСНО ВРЕМЕ ДА ОСТАНЕ У ПОСТЕЉИ! АЛИ, НЕ ТРЕБА ДА БРИНЕТЕ!

НЕ ЗНАМ КАКО ДА ВАМ ЗАХВАЛИМ, ДОКТОРЕ!

БАШ КАД ЈЕ ФАРМЕР ИСПРАЋАО ЛЕКАРА, У ДВОРИШТЕ СУ УЛАЗИЛИ СКИД И СЕНДИ У СТАРОМ АУТОМОБИЛУ... ИЛИ ОНОМ ШТО ЈЕ ОД ЊЕГА ОСТАЛО...

ЖАО НАМ ЈЕ ВАЈАДЕ, АЛИ НА ПУТУ НАМ ЈЕ НЕСТАЛО ГОРИВА... МОРАЛИ СМО ДА ПОЛОЖИМО СВЕ ШТО ЈЕ МОГЛО ДА ГОРИ!

НЕ МАРИ! ВАЖНО ЈЕ ДА ЈЕ МОЈ СИН СПАСЕН! ИСТОРИЈА СЕ ЗАИСТА ПОНАВЉА!

КРАЈ

МОЈ ПАС - КРАДЉИВАЦ

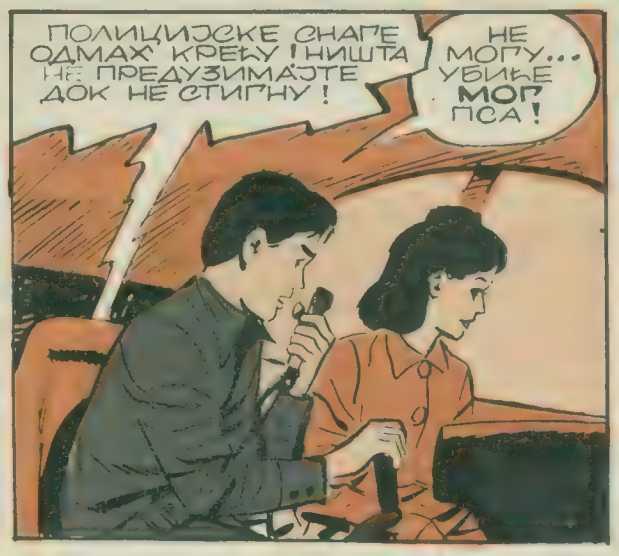

НУЛА X

ЗАРОБЉЕНИЦИ МОЗГОВА

НУЛА X ЈЕ УПУЋЕН ДА ИСПИТА ШТА СЕ ДОГАЂА У КОСМИЧКОЈ БОЛНИЦИ. КАД ЈЕ ПОСАДА СТИГЛА, У БОЛНИЦИ НИЈЕ БИЛО НИКОГ ОСИМ...

ПОЛЕ, ТО ЈЕ ДОКТОР, УПРАВНИК БОЛНИЦЕ! ШТА СЕ ДОГАЂА С ЊИМ?

АААХ!

ИДУЋЕГ ТРЕНУТКА...

АЛИ, НА КРАЈУ ХОДНИКА...

© 1969 Century 21 Productions

ЈА... НЕ МОГУ ДА ВЕРУЈЕМ.. ОН СЕ ПРОСТО ИСТОПИО... НЕСТАО!

УПИО СЕ КАО МАСТИЛО У КОМАД УПИЈАЋЕ ХАРТИЈЕ!

МОРА БИТИ НЕКОГ ОБЈАШЊЕЊА! БРЗО... ДА ВИДИМО КУДА ВОДИ ОВА ТЕКУЋА ТРАКА!

НИШТА! САМО ЧЕЛИЧНИ ЗИД И ПРОРЕЗ У ЊЕМУ!

ТО СУ ВРАТА... ВОДЕ У КОСМИЧКИ ПРОСТОР! БРЗО НАЗАД НА НАШ БРОД!

КАД СУ СЕ ПРЕБАЦИЛИ У НУЛА X...

УСМЕРИ БРОД ПРЕМА ЈУЖНОЈ СТРАНИ БОЛНИЦЕ! ТАМО ЈЕ ПРОРЕЗ ЗА ТЕКУЋУ ТРАКУ!

ПОГЛЕДАЈ!

ИДУЋЕ СЕДМИЦЕ: ТАЈАНСТВЕНИ БРОД

ИЗАБЕРИТЕ НАЈБОЉИ СТРИП!

НАГРАДНИ КОНКУРС ЗА ИЗБОР НАЈОМИЉЕНИЈЕГ ЈУНАКА КОМПЛЕТНИХ СТРИПОВА ОБЈАВЉЕНИХ У »ЗАБАВНИКУ«

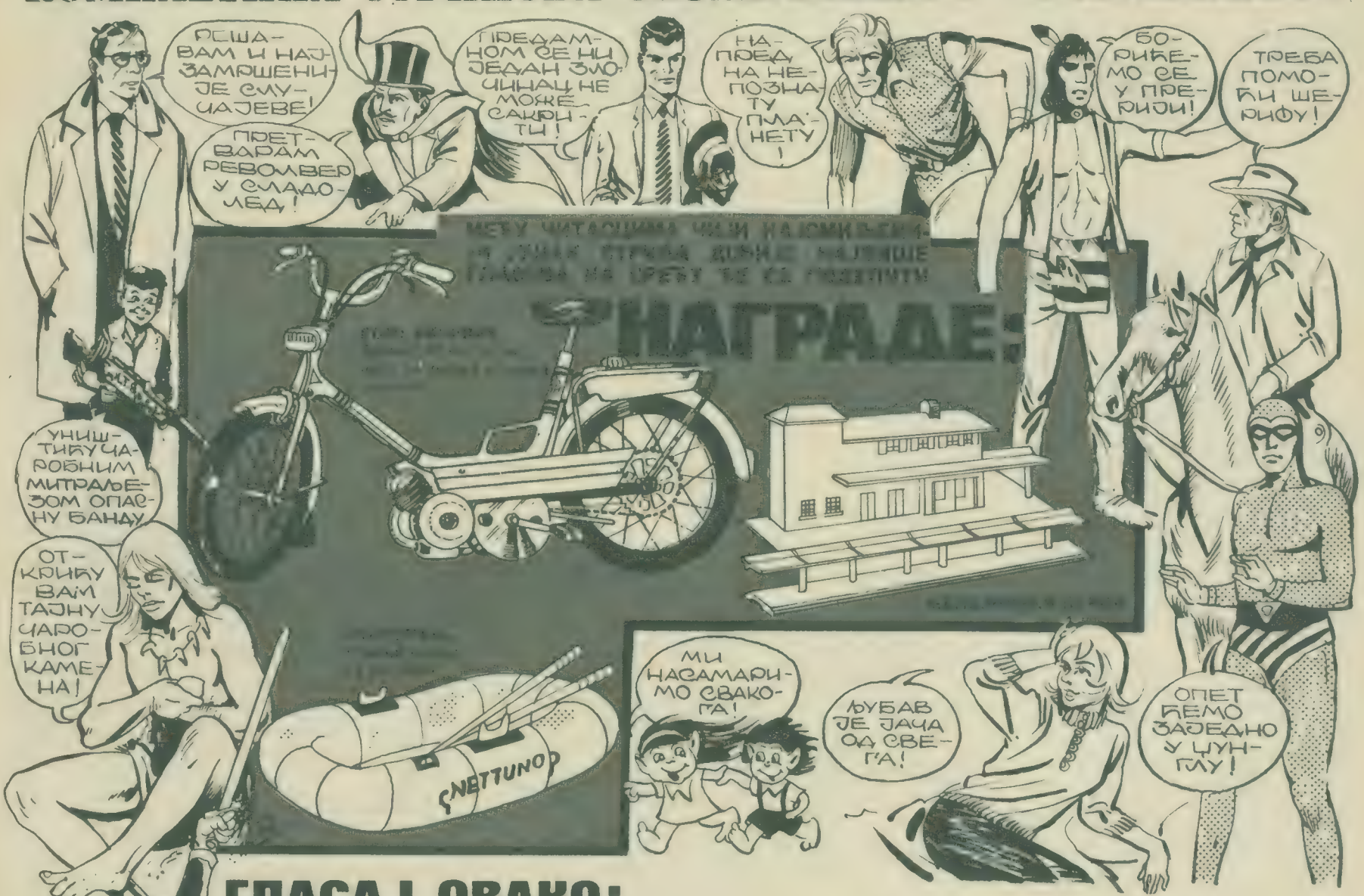

ГЛАСАЈ ОВАКО:

1 Изрежи јунаке 12 комплетних стрипова који су објављени у Забавнику.

2 Окрени усправно дописницу и подели је на 12 једнаких поља и обе лежи поља бројевима од 1 до 12 као што је приказано на цртежу.

1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12

3 На поље број 1 залепи јунака који ти се највише свиђа, на поље 2 залепи јунака кога стављаш на друго место и тако састави своју гласачку листу.

4 На другој страни дописнице напиши читко своју тачну адресу и пошаљи у року од 7 дана Забавнику, Београд, поштански фах 124.

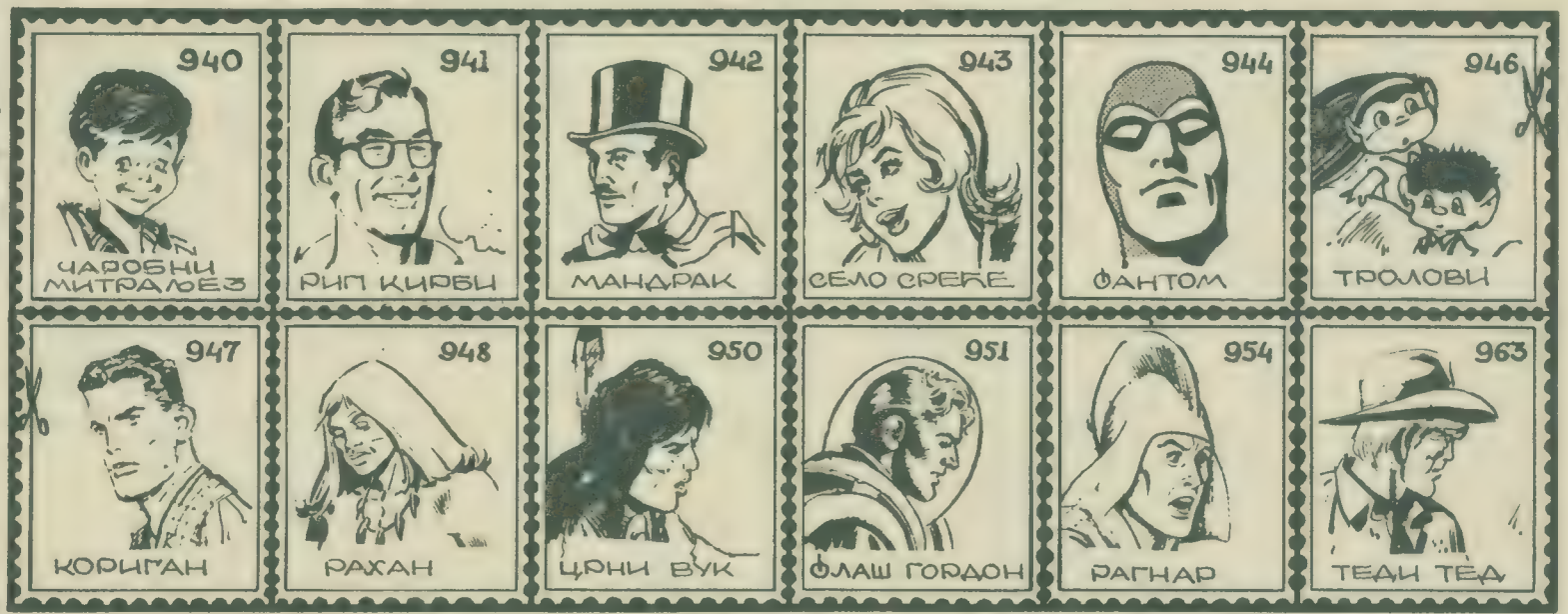

ИЗРЕЖИ ОВЕ ЈУНАКЕ СТРИПОВА И ЗАЛЕПИ НА ДОПИСНИЦУ

Dan Barry

ФЛАШ ГОРДОН

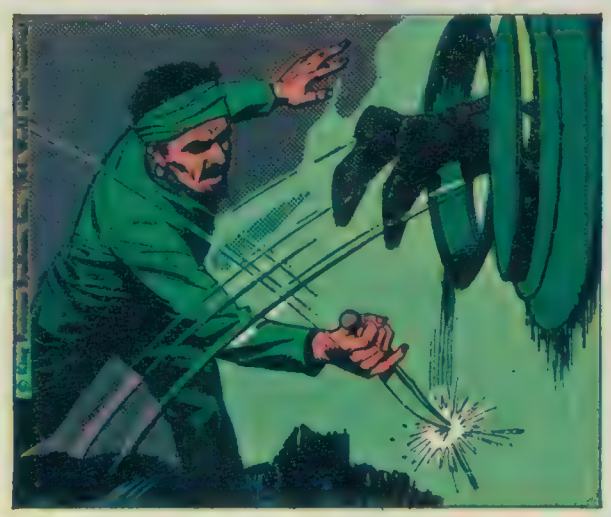

У ИДУЋЕМ БРОЈУ: ПОТЕРА СТИЖЕ

ВЕЛИКИ СТРАХ

УТВАРА ИЗ БУНКЕРА

Хонорар 80 н. дин.

Пре четири године, после утакмице између „Козаре“ и „Прњавора“, прослављајући победу наших, моји другови, брат и ја запричали смо се у старом парку све до поноћи. У овом парку који је подигнут поред самог муслиманског гробља налазио се и један напуштени бункер. Он је за нас био тајна јер нико није смео да се спусти унутра и погледа шта се у њему налази.

Одједном нас тргну из причања шкрипање поклопца на бункеру. Указа се прилика, сва у белом, са главом на којој су очи и уста горели. Прилика је држала бели ланац на коме је био везан крупан пас. Ноге нам се укочише, коса нам се диже, нестаде нам гласа.

Прилика нам је прилазила. Тешко мичући уста, дрхтавим гласом брат проговори:

— Море, ово нас неко плаши. Можда је упалио свећу у избушеној бундеви.

Рука ми се сама спусти у џеп у коме се налазила праћка са неколико повећих камена. Силовитом снагом сам затегао праћку и опалио. Зачуо се јаук. Још више смо се преплашили и потрчали. Да смо тако трчали на такмичењу у школи сигурно бисмо добили пехар! Падали смо, разбијали колена и лактове.

Неко храбрији се ипак окренуо и видео је од чега смо се преплашили. Прилика са псом био је наш друг Недељко Марић. Плакао је и држао се за слепоочницу где сам га погодио. Сви смо му се смејали. И он се смејао упола плачући. По лицу и рукама су му се разазнавале жуте воштане пеге од свеће. Све смо схватили.

Асим Рузах Субашић,
ученик VI раз. осн. шк.
„Браћа Рибар“
Босанска Градишка

УКАЗА СЕ ПРИЛИКА, СВА У БЕЛОМ, СА ГЛАВОМ НА КОЈОЈ СУ ОЧИ И УСТА ГОРЕЛИ.

ТРЕБА ВАС СВЕ СТРЕЉАТИ!

Хонорар 80 н. дин.

Догодило се то 9. августа 1968. године у Грацу на мору.

Једне ноћи, враћајући се из биоскопа где смо гледали један криминални филм ја и моје друштво посматрали смо поред пута паркиране аутомобиле. Наишли смо на ауто марке „ситроен“ ајкулу, који нам се јако допао. Један мој друг повикао је:

— Ово су најбоља кола, имају најбоље амортизере! — Махинално се наслонио на аутомобил и снажно га заљуљао.

Одједном врата „ситроена“ се отворише. Из аутомобила искочи висок човек, с великим црним револвером у руци. Био је у пиџами!

За то време другови су већ били побегли. Човек је почео да виче:

— Разбојници! Обијачи аутомобила! Вас треба све пострељати!

Хтео сам да бежим али ме ноге нису слушале, само су клецале. Покушао сам да се извиним и да објасним човеку о чему се ради, али моје вилице су биле укочене. Нетремице сам гледао у цев револвера који је био уперен у мене. Сваког часа сам очекивао блесак и пуцањ. Човек је поново повикао:

— Мајчин сине, овде је девет комада! Свих девет ћу ти сасути у грло.

По говору, понашању и мирису алкохола, закључио сам да је мало попио.

Наиђоше два пролазника који покушаше да смире разјареног човека.

То ме је мало повратило и први повољан тренутак искористих да побегнем што сам брже могао.

Сутрадан на оном месту више није било „ситроена“. Тако су се моја непажња и радозналост могли кобно завршити по мене.

Емир Хамзић,
ученик II разреда ЕМШ
Маршала Тита 103-б
Тузла

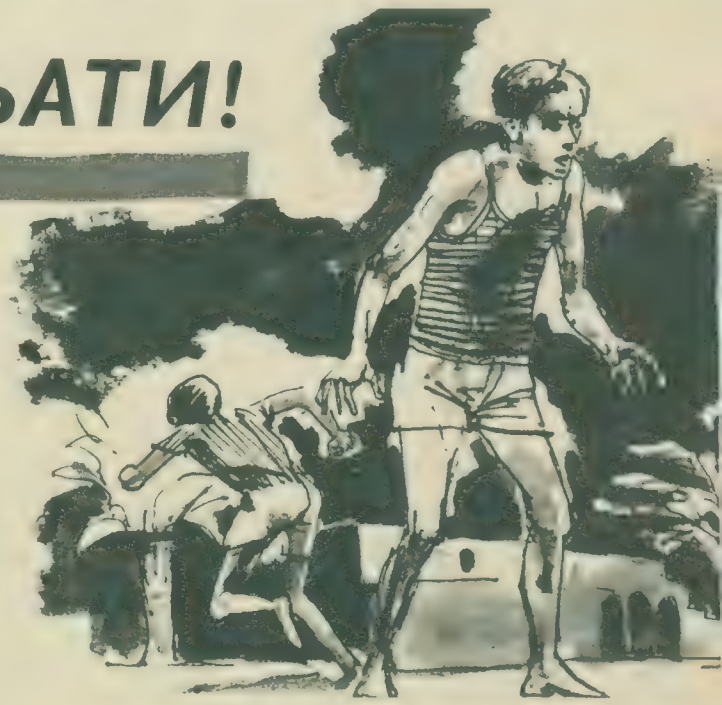

НА ТАВАНУ ЦРКВЕ

Хонорар 60 н. дин.

На цркви у мом селу Горњим Богићевцима има много голубова. Једне вечери пре шест година, кад су црквена врата била отворена, са још два друга попео сам се на црквени таван да ухватимо којег голуба. Тек што смо успели да уловимо два голуба кад чух неку лупу на улазним вратима. Погледао сам и имао шта да видим: поп нас је закључао на црквеном тавану! Страшно смо се уплашили. На тавану се није видео прст пред оком. Ноћне птице и слепи мишеви лепршали су крилима, а било је и мртвачких венаца.

Открио сам једну светлу тачку и пошли смо према њој, али смо путем до ње падали по неравном тавану и ударали главама о греде.

Била је то рупа на крову кроз коју смо изашли на кров. Некако смо се спустили низ олук. Ја сам за све то време држао у недрима два голуба јер ми је било жао да их пустим.

Касније нас је поп тражио са свећом по тавану. Верујемо да се и он преплашио кад нас није нашао.

Златко Мутавџија,
село Горњи Богићевци 55
з.п. Окучани

НОЋНЕ ПТИЦЕ СТРАВИЧНО СУ ЛЕПРШАЛЕ КРИЛИМА, А БИЛО ЈЕ И МРТВАЧКИХ ВЕНАЦА.

ТРЕСЛА МЕ СТРУЈА

Хонорар 50 н. дин.

Прошлог лета за време школског распуста отац ме је једног дана позвао да му нешто помогнем. Држао сам мене а другом за ограду. Хтео је да ме повуче али га је струја залепила за мене. Тог тренутка сам се толико уплашио да сам само мислио хоћу ли жив остати.

Ипак, после неколико тр-

ОТАЦ ЈЕ ХТЕО ДА МЕ ПОВУЧЕ, АЛ... ГА ЈЕ СТРУЈА ПРОСТО ЗАЛЕПИЛА ЗА МЕНЕ.

гвоздену ограду док је он заваривао вратнице.

У један мах коло струје почело је да иде кроз моје тело. Хтео сам да позовем оца, али од грча нисам могао да отворим уста.

Отац, видевши у каквој сам ситуацији, баци маску за варење и потрча мени. Једном руком ухватио се за заја, отац се одлепио од мене. Брзо је отрчао до шупе где је био утикач и искључио га је. Када је искључио апарат, струјно коло је престало да иде преко мене. Касније сам сазнао да ме је струја тресла зато што сам стајао на мокром бетону.

Раде Станисављевић
Масарикова 33
Шид, Срем

АКО СТЕ СЕ МНОГО УПЛАШИЛИ!

Опишите са овим подацима (време, место, имена лица итд), свој истински страшни доживљај и пошаљите „Политикином забавнику", Београд, Македонска 29. Потпишите се и уз тачну адресу ставите занимање. Објављени радови биће плаћени.

ИЗ АУТОМОБИЛА ИСКОЧИ ВИСОК ЧОВЕК С ВЕЛИКИМ ЦРНИМ РЕВОЛВЕРОМ

ЏОНИ ХАЗАРД

ФРЕНК РОБИН

© King Features Syndicate, Inc., 1968. World rights reserved.

У ИДУЋЕМ БРОЈУ: ПРВА УТАКМИЦА!

ТАЈАНСТВЕНИ НЕСТАНАК

☆☆☆☆☆☆☆☆ ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

Узалуд је девојка понављала своју причу о ишчезлој мајци, нико јој није веровао

У Марсеј су априла 1900. године стигле из Бомбаја мајка и кћи. Удовица бившег британског официра, после мужевљеве смрти враћала се у домовину да преузме управо над његовим имањем. Како је и иначе морала ићи у Париз да потпише нека документа о наслеђству, а и на наваљивање своје 17-годишње кћерке да посете Светску изложбу која је управо отворена, удовица је телеграфисала да јој се резервише соба у неком бољем хотелу.

Путнице су биле пресрећне када су обавештене да упркос огромној маси туриста који су просто окупирали Париз због изложбе, могу да добију апартман у хотелу „Грион".

ДОКТОР НЕМА ТЕЛЕФОН

Убрзо после доласка у Париз мајци је позлило и девојка је позвала хотелског лекара. Био је то изборани човечуљак чије се лице једва видело иза великих бркова. У рупици његовог капута стајала је не баш много чиста розета ордена Легије части.

Пошто је пажљиво прегледао болесницу и ставио је у кревет, позвао је младу девојку на страну и рекао јој на слабом енглеском језику да је стање њене мајке врло озбиљно и да никако неће моћи следећег дана да наставе пут за Енглеску.

Обећао је да ће учинити све што може да болесници помогне али је замолио девојку да оде његовој кући по лек који ће јој дати његова жена. Објаснио јој је да станује на другом крају града и да нема телефон, а због гужве у граду није се могао ослонити ни на кога другог.

Написао је цедуљу својој жени на француском језику и девојку отпратио до хола где су срели директора хотела. После дуже и врло жуч не полемике, од које млада девојка није разумела ни речи, директор ју је довео до једних кола и објаснио кочијашу како девојку да одвезе на одређено место.

Стари фијакер се једва пробијао кроз масу света а кад је најзад стигла до докторове куће, чекала је читаву вечност да јој неко отвори. Затим је докторова жена небројено пута прочитала цедуљу коју јој је муж послао, онда сместила девојку у наслоњачу у једној од соба и оставила је да чека. Тражење је тако дуго трајало да се девојка скоро расплакала од очајања.

Најзад је добила бочицу са леком и кренула натраг. Повратак је трајао још дуже и завршио се када је тврдоглави кочијаш хтео да је искрца пред неким непознатим хотелом на тргу Вандом.

ОБИЧНА ИЗМИШЉОТИНА

Избезумљена, обратила се за помоћ једном младом човеку у оделу које је јасно одавало да је Енглез.

Уз његову помоћ она се после десетак минута најзад поново нашла пред портиром хотела „Грион" и затражила кључ од свог апартмана. Али онај исти портир који јој је тог јутра љубазно пружио перо да се упише у књигу гостију, погледао ју је безизразно и упитао:

— Кога тражи мадмоазел?

Девојка је осетила како почиње да је хвата паника, баш као и у докторовој кући када је иза затворених врата чула како звони телефон иако је он рекао да га у кући нема.

На сва њена убеђивања портир је одговорио да је свакако погрешила јер је он у животу никада није видео. Дошао је и директор хотела који јој је онако љубазно помогао да нађе фијакер али је и он као и сви тврдио да она не станује овде.

Затражила је хотелоку књигу где се својеручно уписала. Погледала је број 342, али нигде није било њеног рукописа. Стајало је само да је неки господин тај апартман заузимао већ више дана.

На њено инсистирање доведен је хотелски лекар, онај исти који је прегледао њену мајку и послао је по лек, али је он само слегнуо раменима и препоручио да се девојка одмори. Њеном пратиоцу је рекао да је све што девојка тврди обична измишљотина.

Али, непознати кога је ословила на улици био је случајно један од секретара британске амбасаде, који је, ма колико му све што је чуо изгледало невероватно, веровао у оно што је девојка испричала.

Алармирао је полицију која је одмах послала људе у хотел да испитају случај, а британска амбасада упутила је званичну ноту у којој се распитује о судбини своје држављанке. Све то ипак није довело ни до каквог резултата. Девојци је управа хотела дала другу собу али је остала при тврђењу да она пре тога није ту одсела и да је посреди само нека забуна или превара. Полиција се брзо задовољила овим објашњењем и обавестила амбасаду да никаква њихова држављанка, нити било која друга жена, није нестала из хотела „Грион". А и сама амбасада је, упркос секретарових напора, престала да се интересује за цео случај.

ТВРДОГЛАВИ ЕНГЛЕЗ

Међутим, Енглез је тврдоглаво наставио да тражи решење тајне за коју је сада био убеђен да постоји. Због тога се и сам доселио после неколико дана у хотел „Грион". Касно ноћу кренуо је ходницима до собе 342, али је сада на њеним вратима био сасвим други број. Закуцао је. Није добио одговор. Било је очигледно да соба није настањена. Помоћу џепне лампе прегледао је унутрашњост и она се потпуно слагала са описом који је дала девојка. Више није било сумње. Она је говорила истину.

ЦРНА КУГА

Једва је сачекао јутро а онда је, дошавши у своју канцеларију написао дуг извештај и поднео га британском амбасадору на потпис. Али ни у подне још амбасадор га није био потписао. Кад је већ мислио да ће полудети, позван је код амбасадора који му је објаснио целу ствар.

Хотелски лекар је приликом прегледа одмах установио да је стара жена из Индије донела тежак случај црне куге. Лекару је одмах било јасно да ако и једна једина реч о томе продре у јавност уништиће све напоре и новац уложене у организовање дотад највеће светске изложбе. Стотине хиљада туриста који су дошли да потроше новац у Паризу побегли би преко ноћи. Цела земља упала би у врло озбиљну финансијску кризу. Уздати се у девојчину дискретност није се могло и зато је француска полиција у договору са управом хотела решила да болесницу, која је ускоро потом умрла, склони у једну удаљену болницу док девојка буде одсутна. О свему томе, разумљиво, обавештена је и британска амбасада која је због савезничких веза са Француском одлучила да целој ствари прогледа кроз прсте али, на жалост, на рачун младе девојке која за тих неколико недеља замало није заиста изгубила памет.

Документи о овом случају дуго су били у тајним архивама париске полиције док их неки љубопитљиви новинар није ишчепркао.

И. З.

— ЈА ВАС НИКАДА У ЖИВОТУ НИСАМ ВИДЕО — УПОРНО ЈЕ ТВРДИО ПОРТИР.

МУЊЕВИТ СКОК

Старт драгстера је сличан скоку дивље звери на жртву. Возач држи возило под високим бројем обртаја, испред стартног сигнала — семафора. Жута светла се пале свако пола секунде показујући време до старта. На блесак зеленог светла, снажно возило се уз заглушујућу тутњаву обавије облаком дима, од трења запаљених гума, пропне на задње точкове и муњевито јурне писто м.

ГАС-МАСКА

Одећа драгстер возача састоји се од кациге, алуминизираног противпожарног одела, чизама и рукави-

7 Мотор Шевролет V-8
карос. метал-фиберглас Вилис 1941.
макс. брз. 250 км/ч. за 9,95 сек.
гориво бензин

Форд V-8
метал-фиберглас Банеј
[illegible] км/ч за 8,20 сек.
[illegible] % нитро

6 Мотор Крајслер V-8
карос. метал-фиберглас WV
макс. брз. 289 км/ч. за 7,30 сек.
гориво 30% нитро

5 Мотор Крајслер V-8
карос. фиберглас Жевелин
макс. брз. 30[illegible] км/ч. за 7,16 сек.
гориво 36% нитро

НЕКОЛИКО СЕКУНДИ

Драгстери су специјални аутомобили за брзинске трке на правој писти дужачкој четврт миље (400 м).

Каросерије су им углавном израђене од фибергласа а шасије цевасте. Снабдевени су снажним моторима и изузетно широким задњим гумама без профила и жлебова, што им омогућава велика убрзања.

С обзиром на велику снагу мотора (и до 2000 КС), драгстер прелази стазу од 1/4 миље просечно за 6—8 секунди а линију циља брзином од преко 300 км/час.

За време ових неколико секунди трке мотор је подвргнут страховитом оптерећењу и ако возач није за мање од десетак секунди стигао на циљ, мора угасити машину, јер би ова сигурно експлодирала.

За погонско гориво драгстера употребљава се нитрометан уз додатке адитива (ређе бензин).

Возачи се тркају у паровима, а класификација се врши по тежини и јачини драгстера, као и по врсти горива које употребљава.

9 Мотор Крајслер V-8
карос. фиберглас Форд Мустанг
макс. брз. 280 км/ч. за 8,93 сек.
гориво 30% нитро

да Да би се заштитио од отровних нитрозних гасова и загушљивог дима од гума, носи и алуминизирану гас-маску са уграђеним наочарима

КОЧЕЊЕ ПАДОБРАНОМ

Кад возило пређе линију циља, електронски апарати мере максималну постигнуту брзину и време за које је драгстер прешао стазу.

Пошто је остатак стазе врло кратак, а гуме од вожње напрегнуте и вреле, кочење се врши падобраном.

ТВ ЛИЦА ОТКРИВЕНА

ЗАВРШЕН ВЕЛИКИ ТЕЛЕ КВИЗ

Да је наш Теле квиз заиста велики показао је и број учесника — до одређеног дана, 1. јула ове године, у ЗАБАВНИК је стигло 9.000 дописница! Судећи по броју тачних одговора — 7.365 — наши читаоци одлично познају своје љубимце.

За оне који овог пута нису тачно одговорили дајемо решење квиза: на фотографији број 1. монтирани су ликови ВЕРОСЛАВЕ ТАДИЋ и ДУШАНКЕ КАЛАЊ; на број 2. МИЋЕ ОРЛОВИЋА и НЕДЕ СПАСОЈЕВИЋ; на број 3. МИЈЕ АЛЕКСИЋА и МИОДРАГА ПЕТРОВИЋА-ЧКАЉЕ и на број 4. ЛОЛЕ ЈОВАНОВИЋ и АРСЕНА ДЕДИЋА.

Међу тачним одговорима жири ЗАБАВНИКА извукао је добитнике следећих награда:

I НАГРАДУ — ЕЛЕКТРИЧНУ ГИТАРУ добила је ЛИДИЈА ЂУРЧИЋ, М. Пијаде СО—Б/18, Трстеник;

II НАГРАДУ — ПОДВОДНУ ПУШКУ добила је СОЊА ПОНГОВА, Ул. „11. октомври“ бб Струмица;

III НАГРАДУ — ПЕРАЈА И МАСКУ добио је ЕДУАРД ПИРЦ, Станислава Транпа „Б“, Какањ и

IV НАГРАДУ — ПРИБОР ЗА ПЕЦАЊЕ добила је МАРТА ЗЕЛИЋ, Темеринска бр. 7, Нови Сад.

Због великог броја тачних одговора жири ЗАБАВНИКА одлучио је да награди још 20 учесника телеквиза. Њихова имена су извучена на срећу.

10 КЊИГА „БАЈКИ“ добили су: 1. УЗЕИР МЕЂЕДОВИЋ, 8. март 26, Зеница; 2. БЕЛА ТОРДЕ, Ивана Милутиновића бр. 24, Зрењанин; ДРАГАН КАЧАР, Пионирска 28. Земун; 4. ВЕСНА МИШКОВИЋ, Мајданска 18, Београд; 5. НЕНАД СТОЈАНОВИЋ, Живка Давидовића 38, Београд; 6. НАДЕЖДА КОВИНИЋ, Рамиз Садик 50/8, Приштина; 7. ВИЉАНА ЛУКОВИЋ, Лознице 7, Бијело Поље; 8. ВЕСНА ЛАЗИН, Трг Моше Пијаде 10, Нови Кнежевац (Банат); 9. ЖИВОЈИН ЖИВКОВИЋ, Ул. Милоша Обилића 6 и 10. БОЖИДАР СТОЈАНОВИЋ, Пусторечка 35, Лесковац

„ЗВЕЧЕВО“ ИЗ СЛАВОНСКЕ ПОЖЕГЕ поклања 10 слатких пакета следећим учесницима овог конкурса: 1. СТЕВАН ЈОВАНОВИЋ, Баба Вишњина 18, Београд; 2. ДЕЈАН ДЕЈАНИЋ, Ул. Народних хероја 15, Нови Београд; 3. БОЖИДАР ЈЕЧКА, Јована Бијелића 12, Београд; 4. САВА МАРКОВИЋ, Ул. Родетова бр. 4, Жагубица; 5. ЉИЉАНА ПАВЛОВИЋ, Леди Пецет 8, Београд; 6. ЕЛМАЗА АСКОВИЋ, Овчепољска бр. 8а, Ниш; 7. ЗОРАН ЉУБОЈЕВИЋ, Ул. Бошка Бухе бр. 2, улаз II, стан 17; 8. МИРОСЛАВ ПОПОВИЋ, Радосава Вурића 83, Титоград; 9. МИЛОРАД ИВШАН Први булевар 6/13 Нови Београд и 10. ЈУГА МИЛИЋЕВИЋ Боже Козумарића 70, Крагујевац.

SOMBOLED
МАКСИМАЛНИ СЛАДОЛЕД
ПОЗИВА ВАС НА ВЕЛИКУ НАГРАДНУ ИГРУ!

Пошаљи на СОМБОЛЕД, ПИК „СОМБОР“ — СОМБОР, 30 поклопаца и кесица (може и помешано) од СОМБОЛЕДА, као што су ови означени стрелицом на горњем цртежу. Награде ће бити извучене 31. јула.

НАГРАДЕ ДРУГОГ КОЛА:
1. ПОНИ-ЕКСПРЕС
2. ЕЛЕКТРИЧНА ГИТАРА
3. КОМПЛЕТАН КУРС ФРАНЦУСКОГ ЈЕЗИКА (ПЛОЧЕ)
3 ТРАНЗИСТОРА (МОЖ И ЗАПАЊА)
9 ТЕМРО ТОУР (МЕХАНОТЕХНИКА ИЗОЛА)
10 ЕЛЕКТРИЧНИХ ВОЗОВА (МЕХАНОТЕХНИКА – ИЗОЛА)
5 ПОДВ. МАСКИ И ПЕРАЈА
5 ТЕЛЕФОНА МЕХАНОТЕХ.
5 ПРИБОРА ЗА ПЕЦАЊЕ
И 10 ФУДБАЛА „ПЕЊИЋ“
10 ФОТО-АПАРАТА „КЛИКОМАТ“

Ово је тек друга од четири велике наградне игре. За сваку нову игру нове награде.

*** ХУМОР ***

БЕЗ РЕЧИ

БЕЗ РЕЧИ

БЕЗ РЕЧИ

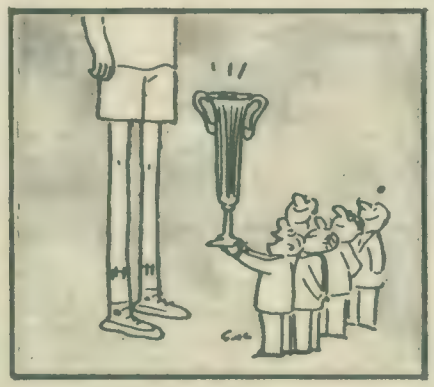

— ... А нашим кошаркашким шампионима припада овај пехар...

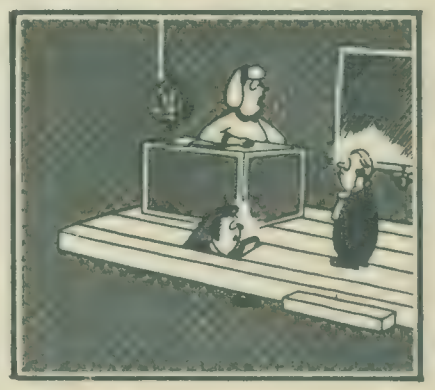

— Објасни ми, Марко, зашто стално држиш руку иза уха?

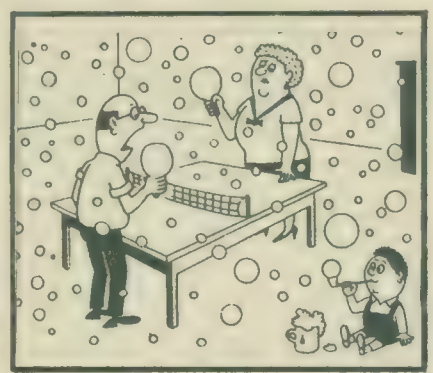

— Зар не можеш да правиш мехуре на неком другом месту?

— Још кад бисте знали и да певате, ваша тачка би била изванредна!

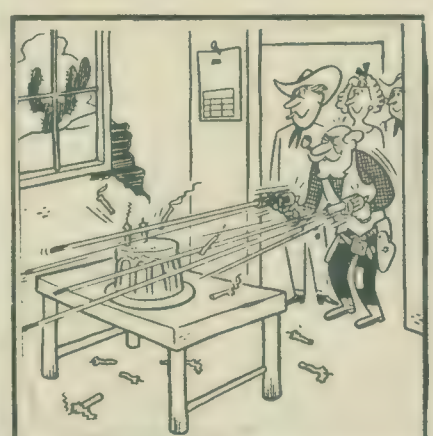

Рођендан на Дивљем западу.

Одговориш ли на поругу, бићеш поново наружен.
(Пословица старих Сумераца)

ДЕНИС УЧИ ЏУДО

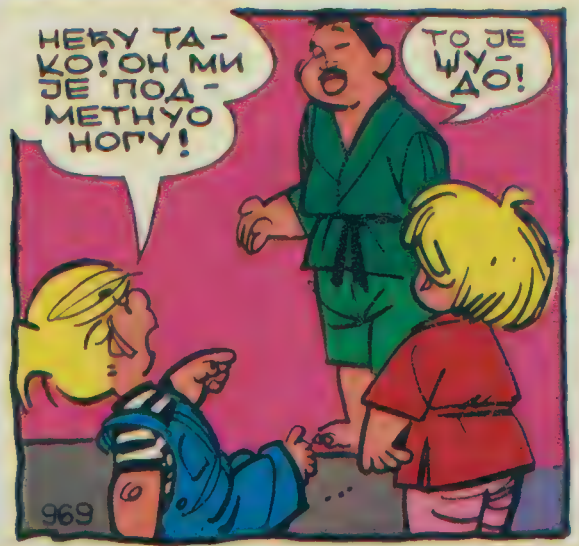

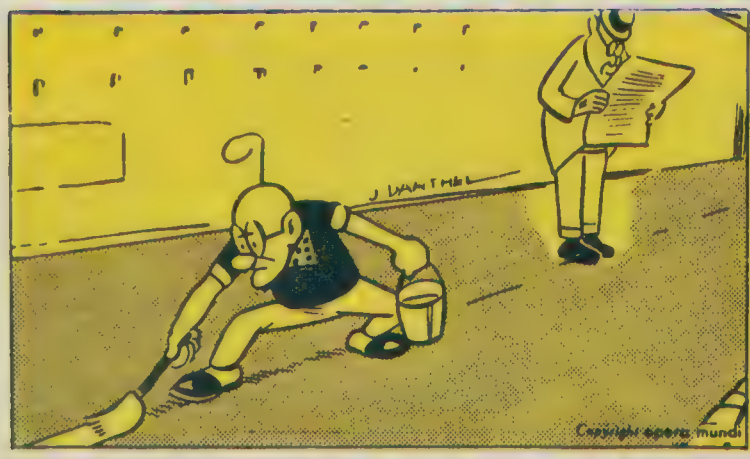

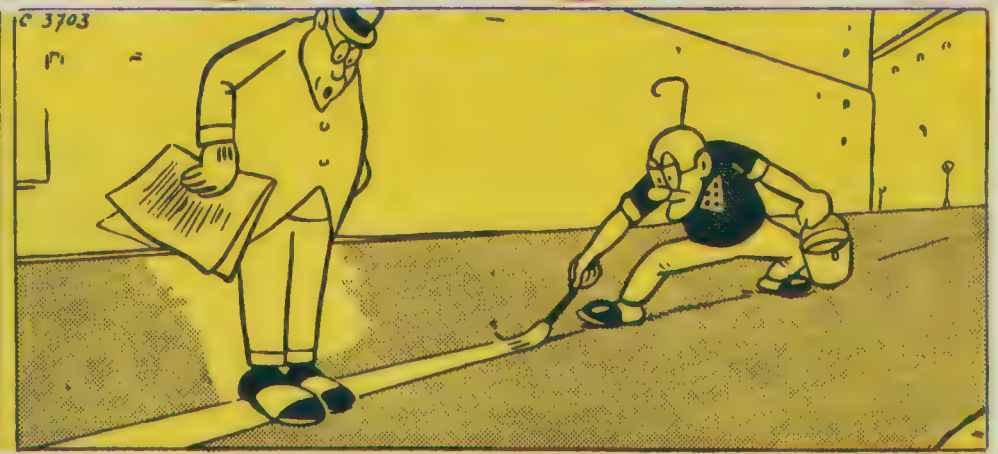

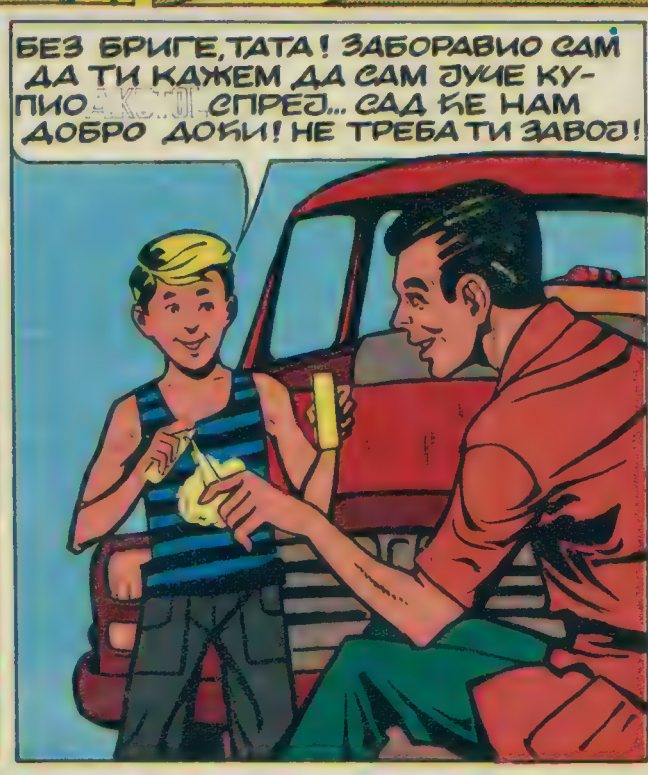

ИДРИС СИБРАЈТ

ВИНО ЗЕМЉЕ

КАД ЈЕ ОКУСИО ЊИХОВО ВИНО, ВАЛОРИ БИ СВЕ ЈАСНО. НИЈЕ ОСЕЋАО НИ ЗАВИСТ, НИ СТИД. РАЗЛИКА ЈЕ БИЛА — ПРЕВЕЛИКА

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

Џо Валора био је винар у долини Напа. Винарство никад није било нарочито уносно у Калифорнији и Џо би много више зарађивао да је сејао соју или сушио шљиве. Одржавање винограда био је тежак посао и Валорин син је често питао оца зашто не ради нешто лакше.

Валора се понекад и сам питао зашто, али љубитељи вина су, као уосталом сви љубитељи, тврдоглави и неразумни људи. Џо се поносио тиме што је био један од најбољих произвођача вина у Калифорнији.

Живео је сам. Жена му је умрла одавно, а син се оженио девојком која није волела живот на селу. Није чудо што је Валора за време дугих вечери понекад волео да попије више вина него што је требало...

Необични посетиоци

Једног децембарског јутра, док је ново вино превирало у бурадима, Валора се пробудио од пљуска који је бубњао по крову његове кућице

Око једанаест сати, док се мучио да сабере дуги низ бројева, учинило му се да чује неко необично зујање у ваздуху. Није му било сасвим јасно да ли је стварно нешто чуо или му се то само учинило... Стресавши мало главу да би је разбистрио, долио је себи још вина у чашу...

Кад је мало касније изашао из куће, осетио је да је мало, сасвим мало припит. Пошао је према винограду да види да ли му је киша причинила шету и — тада их је видео!

На падини брда стајало је четворо људи, две жене и два мушкарца.

Џо Валора се збудио. Шта ли раде тамо? Виноград без лишћа није занимљив, а био је далеко од пута. Ако ови људи буду газили по расквашеној земљи винограда могу да га оштете...

Кад се Валора приближио странцима, једна од девојака коракну напред. Имала је косу чудне бакарнозлатне боје и зелене очи, а друга девојка имала је црну косу, док су обојица мушкараца били плави. Валори се учини да има нечег чудног у њиховом изгледу, а затим се сети шта је то: сви су били потпуно исто обучени. Имали су на себи сребрнаста одела каква он још никад није видео.

— Здраво — рече црвенокоса девојка.

— Здраво — одговори Валори.

»И ми смо винари«

Сад кад је био сасвим близу посетилаца Џо изненада осети да више не брине за свој виноград. Било је то осећање које је Валора стално имао током неколико сати које је провео са посетиоцима: као да је сама њихова близина у исто време подстицала и смиривала његов ум, као да су нестале све његове ситне бриге. Осећао се млад и лак као птица, чинило му се да потпуно разуме све што су говорили и да је то сасвим природно иако су били странци.

— Здраво — понови девојка. — Дошли смо са... да видимо винограде.

Џо није добро чуо одакле су дошли, али то није било важно. Био је задовољан што су изабрали баш његов виноград.

— Ако сте разгледали лозу — рече он — могли бисте да видите и мој подрум, а затим да пробате вино.

Странци рекоше да би то волели и тако сви заједно пођоше према Валориној кући.

Док су ишли низбрдо они објаснише Валори да су и они винари и да разгледају винограде по ... по...

Валора опет није добро чуо шта су рекли. Изгледало је да се посетиоци одлично слажу, али да највише поштују црвенокосу девојку.

Показао им је подрум знајући да у долини Напа има и већих, али и мањих од његовог. Џо Валора правио је добро вино и хтео је то да докаже гостима. Узео је боцу „Зинфандела", најбољег које је икад имао и сипајући миомирисну течност у чаше упитао посетиоце:

— Како рекосте да се зове ваша фирма?

— То баш није права фирма — одговори црнокоса девојка смејући се. — Ви сигурно нисте чули за планету са које долазимо!

За планету? — понови Џо у себи. Рука му је тако задрхтала да је просуо мало вина. Али шта је друго могао да очекује? Зар није то знао одмах чим их је видео на падини брда? Па наравно да су дошли са неке друге планете!

Част Земље

— И ви разгледате винограде по... — упита Џо пажљиво спуштајући боцу на сто.

— По овој галаксији која је најближа нашој — узврати један мушкарац. — На Земљи можемо да останемо само неколико часова.

Џо изненада осети велику одговорност и јаку жељу да им покаже каква се вина пију на Земљи. Ако остају неколико сати, онда све зависи само од њега!

— Да ли сте били у Француској? — упита он госте и одмах се сети да је то глупо питање.

Валора опет оде у подрум и узе боцу најбољег француског вина које се производило у Калифорнији, а затим и боцу коју му је пре неколико година поклонио син и коју је чувао за неку нарочито свечану прилику. Коначно, зар није сад од њега зависила част Земље?

Без речи је гледао како странци стручно пробају француско вино и напето очекивао њихово мишљење.

После извесног времена црвенокоса рече:

— Врло јако. Врло добро.

Валора осети силно разочарање. Зар је то све што може да се каже о том одличном вину? Погледао је у девојку. Лице јој је било тужно, али се видело да искрено говори оно што мисли.

Џо онда отвори боцу коју је добио од сина и дрхтавом руком нали вино у чаше.

— Добро вино — рече црвенокоса кад је испила чашу.

Винар у једном тренутку осети да је мрзи, да мрзи и њене пратиоце. Ко су ови уображени странци који су дошли на Земљу, пробали најбоље вино из њених винограда и оценили га само као „добро"?

— Молим вас дођите на нашу лађу — позва га црвенокоса. — Желели бисмо да пробате вино које ми правимо.

Посета летећем тањиру

Свемирски брод био је у долини иза брда на коме се налазио Валорин виноград. Био је то велики, пљоснат брод сличан огромном тањиру који је лебдео неколико метара изнад земље.

Црвенокоса узе Џоа за руку, притисну дугме на свом појасу и њих двоје се лако подигоше кроз пљос-

— ЗДРАВО! — РЕЧЕ ДЕВОЈКА. — ДОШЛИ СМО СА... ДА ВИДИМО ВИНОГРАДЕ.

нато дно летећег тањира у унутрашњост брода.

Необичан изглед брода није збунио Валору. Седео је на чудном седишту и чекао...

Ускоро црвенокоса девојка донесе малу пљоснату посуду из које је сипала вино готово мрке боје.

Џо помириса вино. Учинило му се да су у чаши биле љубичице, руже и друго цвеће непознатог али дивног мириса. Кад је пробао вино он само рече:

— Ох!..

— Ми правимо само мало тог вина — рече девојка. — Лоза се врло тешко узгаја.

— Хвала вам — рече Џо. — Сад ми је јасно зашто сте рекли да је моје вино само „добро"!

— Да — узврати девојка. — Жао ми је, драги Земљанине.

— Нема потребе да жалите — одговори Џо.

Није осећао никакву завист, никакав стид. Разлика је била сувише велика.

Сад су сви пили срчући вино у малим гутљајима тако да је Валори било јасно колико им је то вино драгоцено.

— Да ли бисте могли да ми дате калем лозе? — упитао је странце. — Однео бих га на универзитет и можда...

— Наша лоза не би расла на Земљи — одговори један од двојице мушкараца.

Боца је била празна. Један од странаца је неколико пута устајао и додиривао дугмад и ручице на командној табли брода. Џо је знао да се они спремају да пођу, па је зато устао.

— До виђења — рекао им је. — До виђења и хвала вам.

Пружио им је руку, али они то нису разумели него га је свако од њих четворо пољубило у образ.

— Поздрављамо те, драги Земљанине — рече црвенокоса.

— Поздрављамо те — рекоше и остали.

Џо Валора је срећан

Валора изађе из брода. Стао је подаље и гледао како се летећи тањир диже у ваздух, а затим стаје и непомично лебди. Џо се уплаши да нешто није у реду, али брод се спусти и из њега истрча црвенокоса девојка.

Девојка дотрча до Валоре носећи малу, пљоснату боцу и пружи му је.

— Не могу то да примим — рече Џо.

— О, мораш — узврати девојка. — Ми желимо да један Земљанин има боцу нашег вина. Тако ће ти остати успомена на наш пријатељски сусрет, а и остали Земљани ће ти веровати да се све ово заиста догодило, да ниси сањао.

Она му гурну боцу у руке, а затим се врати до летећег тањира који ускоро узлете и нестаде на хоризонту. Џо Валора је непомично гледао у место на коме је био свемирски брод. Непозната бића су дошла и отишла, а Џо је тек сада увидео колико их воли.

Старац дубоко уздахну. Био је у свом винограду као и увек. Његов живот биће исти као и досад. Порези, лоза, грожђе, вино, лоше време... Све ће бити као и досад, али ипак се нешто променило. Упознао је другу свемирску расу! Сад је имао боцу коју су му дала добра непозната бића. Знао је да у његовом животу неће доћи тренутак који би био довољно значајан да пожели да отвори малу боцу. Јер посетиоци су му дали једну од своје последње три боце!

Џо Валора се срећно смешио док се враћао кући.

ТУНГА и ХОРДА С ДРВЕЋА

СЛЕДЕЋИ НАСТАВАК: Н'ЏИ, ВОЂА ЧОПОРА!

ПОДСЕТНИК

ГАРНИТУРА: кутије за сапун и четкицу (за зубе) и чаша, у пастелним бојама (пластика) погодна за путовања. Може се купити у свим робним кућама „Београд". Цена је 6 н. д.

ЗА ПОКЛОН

ПЛОЧА ЗА ВАС ♥♥♥

ПЕСМА ЛЕТА 70.

Сваког лета, већ неколико година, учесници путујућег фестивала „Песма лета" обилазе градове наше земље. Фестивал је настао по угледу на италијански „Кантаћиро". Ове године је неизвесност ко ће победити јер нема тако велике звезде какве су биле прошлих година Тереза, Ђорђе, Арсен, Вице и др. На првим концертима највише успеха имао је Мики Јевремовић, а затим Ивица Шерфези и Мишо Ковач. „Југотон" је издао лонг-плеј плочу са свим композицијама, **цена је 21,40 н. д.**

ДАЛЕКИ ГЕНЕРАЛ

И ТАКО, ЕВО ДЕД ЈЕВРЕМА У УНИФОРМИ НЕМАЧКОГ ГЕНЕРАЛА НА ПУТУ ОДАКЛЕ ТРЕБА ДА КРЕНУ ПРЕМА МАЛОМ СЕЛУ. НЕМАЧКИ ОФИЦИРИ ЗАПАЊЕНО ГЛЕДАЈУ „ГЕНЕРАЛА" КОЈИ ЈЕ ИСТРЧАО ИЗ ШУМЕ...

Х... ХЕР... ГЕНЕРАЛ?!

?

ХАЈЛ ХИТЛЕР!

КАКО СТЕ СЕ ОСЛОБОДИЛИ ИЗ ЗАРОБЉЕНИШТВА, ХЕР ГЕНЕРАЛ? ИЗ БЕРЛИНА ПИТАЈУ ЗА ВАС!

ХАЈЛ ХИТЛЕР!

ХАЈЛ ХИТЛЕР!

МИ ЋЕМО ПОБЕДИТИ КАД ИМАМО ОВАКВЕ ЈУНАЧКЕ ГЕНЕРАЛЕ!

ПОЧАСНА ЧЕТА ПОСТРОЈЕНА ЈЕ У ВАШУ ЧАСТ!

ХАЈЛ ХИТЛЕР!

ХАЈЛ ХИТЛЕР!

НИСАМ ЗНАО ДА СУ САД У БЕРЛИНУ МОДЕРНИ ВЕЛИКИ БРКОВИ!

ХАЈЛ ХИТЛЕР!

ХЕР ГЕНЕРАЛ, МИ СМО МИСЛИЛИ ДА НАПАДНЕМО КЛАЈНЕ СЕЛО И УНИШТИМО ГА! ВАС...? ГДЕ КАЖЕТЕ ДА ИДЕМО?

ОФИЦИРИ ТРАЖЕ НОВА НАРЕЂЕЊА!

ТО ТАМО ЈЕ ГРОСЕ КЛАНАЦ! ДОБРО! ОСТАВИЋЕМО СЕЛО. НАПАД НА КЛАНАЦ! ЈАВОЛ!

ХАЈЛ ХИТЛЕР!

ОВАЈ ГЕНЕРАЛ ЈЕ ГАНЦ ПОБУДАЛИО. СТАЛНО СЕ ДЕРЕ: ХАЈЛ ХИТЛЕР И ПОКАЗУЈЕ ПРЕМА...

...ГРОСЕ КЛАНЦУ! ШТА МОГУ!? ОСТАВИТЕ ТО СЕЛО И СВЕ ЈЕДИНИЦЕ ПРЕМА КЛАНЦУ. ГЕНЕРАЛ САД КОМАНДУЈЕ.

ХАЈЛ ХИТЛЕР!

ИЗГЛЕДА ДА СЕ ОСТВАРУЈЕ ДЕД ЈЕВРЕМОВ ПЛАН, БАР ЗАСАД. ШВАБЕ ВИДЕ САМО ГЕНЕРАЛСКУ УНИФОРМУ И ЊОЈ СЕ ПОКОРАВАЈУ ДА... АЛИ КАКО СЕ САД ОСЛОБОДИТИ ШВАБА?

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Желимо да се дописујемо са друговима и другарицама из Југославије и иностранства. Језик дописивања: српскохрватски и енглески. **Љиљана и Бранкица Лебурић**, Првомајска 86, Насеље II. Гаранин, Сарајево.

Имам 19 година и желео бих да се дописујем са девојкама и друговима широм Југославије. Хоби ми је скупљање марака и значака. Језик дописивања: српскохрватски, руски и немачки. **Marjan Martinović**, Hanauer Land str. 475, 6 Frankfurt/M, Deutschland.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама из Југославије. Скупљам сличице „Винетуа" и маркице. Имам 11 година. **Бранко Мариновић**, Зеленика 36, Бока Которска.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Хоби ми је сакупљање марака. Петнаестог маја напунила сам 16 година. Завршила сам први разред Средњотехничке школе. **Олгица Павичевић**, ГУЦ „Здравско Цветковски", Градежно II-б, Скопје.

Желела бих да се дописујем са другарицама и друговима из земље и иностранства. Имам 14 година. Скупљам салвете и разгледнице. Волим Битлсе и Донована. Језик дописивања српскохрватски и руски. **Љиљана Попов**, Палих бораца 18-ц, Вршац.

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Имам 15 година. Навијам за „Партизан". Волим забавну музику и скупљам значке. **Милорад Бабић**, Дечја болница Баковићи, Фојница.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из целе Југославије. Сакупљам разгледнице, фотографије певача и глумаца. Навијам за „Црвену звезду". Имам 13 година. **Сенда Хрвачић**, Дечје одмаралиште Баковићи, Фојница.

Желим да се дописујем са читатељкама „Политикиног забавника". Имам 19 година. **Хуско Кулин**, Побрежје 4, Прибој на Лиму.

Имам 14 година. Желела бих да се дописујем с друговима и другарицама из наше земље, Енглеске и СССР. Језик дописивања: српскохрватски, руски и енглески. **Весна Боројевић**, Тоне Перића 41, Љубија.

Ученица сам VII разреда. Желим да се дописујем са девојчицама и дечацима. Скупљам разгледнице. **Марица Котава**, Дечје одмаралиште Баковићи, Фојница.

Имам 15 година. Налазим се у далекој Америци и веома сам усамљена. Желела бих да се дописујем са друговима из Југославије. **Divna Mišković**, 15271 Rossini, Detroit Mich. 48205, U.S.A.

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Ученик сам III разреда. Скупљам марке и разгледнице. **Бранислав Петровић**, Младена Стојановића 30, Футог.

* укрштене речи *

Водоравно: 1) целокупан, 4) течност која се цеди из воћа, 7) драги камен, 9) француска књижевница (Мадам) 11) мера за течност, 12) раније, 13) део тела, 14) неодевено, наго, 15) дежурни у разреду, 17) музичка нота, 19) немачки књижевник (19. век), 20) музичка нота, 21) аеродром крај Париза, 22) град у Румунији, 23) грчко слово, 24) главно острво у групи Западнокаролинских острва, 26) аутомобилска ознака за Холандију, 27) дворац, 29) летопис, 31) француски композитор (19. век), 33) допадљив, 34) место на Јадрану, 35) име књижевника Мажуранића, 37) птица грабљивица, 38) речно острво, 39) неупотребљен.

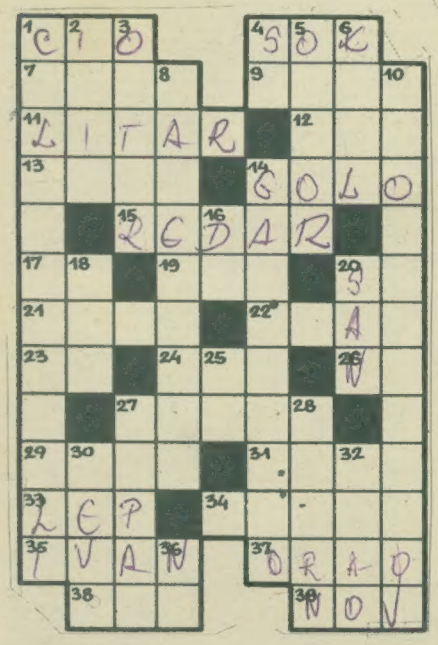

Усправно: 1) име и презиме познатог шпанског сликара, 2) траг дивљачи, 3) струјање ваздуха, 4) иницијали нашег књижевника („Зона Замфирова"), 5) супротстављање, 6) страно мушко име, 8) предмет обраде, грађа, 10) име и презиме познатог совјетског књижевника („Лопов"), 14) острво у Тихом океану познато по џиновским корњачама, 16) пето и десето слово азбуке, 18) народно коло, 20) доживљај за време спавања, 25) део коњске опреме, 27) страна света, 28) јединица количине електрицитета, 30) река у СССР, 32) неодређена заменица, 36) предлог.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно: 1) Хераклеја, а, 8) Тулон, м, 9) љ у, 11) туш, 12) ро, 13) Ист, 15) бизон, 17) Нера, 19) Њаса, 20) Авала, 22) Мал, 23) Кораб, 25) мит, 27) анекс, 30) Отон, 32) азот, 33) Зоран, 35) Ири, 36) ан, 37) Цер, 39) АП, и, 40) аргон, с, 42) Картагина.

Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Издаје и штампа „ПОЛИТИКА" Новинско издавачко предузеће Београд, Македонска 29. Претплата за нашу земљу: годишња 66,00 дин. полугодишња 33,00 дин. Претплата за иностранство: годишња 132,00 дин. полугодишња 66,00 дин. Годишња претплата у страној валути: DM 40.— $ 10.60— Ff 58.80— Sfr 46.— Skr 56. Текући рачун број 608-1-82-1 за уплате из земље. Девизне уплате из иностранства преко Привредне банке-Београд на рачун 608-620-3-3-32009-10-54. Поштански фах 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1, тел. 22-711.

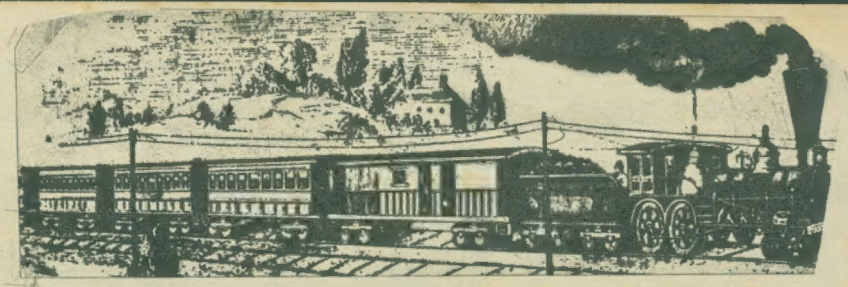

МАЛА ПОШТА

ЈЕСАМ ЛИ У ПРАВУ?

Драги „Забавниче",

Недавно кад су у „Забавнику" биле изложене значке наших предузећа ја сам гласала за значку ЈНА, која је добила највише гласова. У „Забавнику" је писало да ће сваки учесник добити по једну победничку значку, а ја ништа нисам примила. Колико се сећам, није било речи о извлачењу жребом. Према томе, ти ми дугујеш значку.

Светлана Вујовић, Матавуљева 2, Београд

У „Забавнику" 949. од 6. марта ове године објавили смо конкурс „Гласај за најлепшу значку". Нисмо свим учесницима који гласају за најлепшу значку обећали награду већ је речено да ће међу њима на срећу бити извучени добитници. Тако су за најлепшу значку гласала 2164 читаоца, а од њих је 64, чија су имена извучена, добило награде.

ХОЋУ ДА РАДИМ!

Обраћам се читаоцима „Забавника" јер ми само они могу помоћи. Прихватно бих било какав посао који доликује мом узрасту јер ми је потребан новац за летовање. Имам 16 година и завршио сам I разред Медицинске школе у Београду. Сви који знају за неки посао нека ми јаве на адресу:

Милан Динић,
Кружни пут бр. 14/III,
Београд

ГРБ ЗАБАВНИКА

Драги Забавниче,

Већ годинама читам твој лист, а до сада нисам приметио да имаш свој грб или симбол.

Јан Кубеш,
11. октомври 46, Скопље

Наш симбол је назив „Политикин забавник". Грба немамо, али ћемо можда за 1000. број имати своју значку.

ЧУВАЋЕМО ГА!

Поштована редакцијо,

Много нам је стало да имамо мало куче, па зато молимо све читаоце „Забавника" који имају или ће имати неког псића да се јаве на доле приложену адресу.

Обећавамо да ћемо га чувати што најбоље умемо.

Иначе, учествовале смо на конкурсу „Забавник вам поклања далматинца" али је била веома мала роватно да га баш ми добијемо, а Ловачком друштву је веома скупо

Весна и Мирјана Калчић, Марија не Грегоран 87/5, Београд

Ми чинимо што можемо, објављујемо ваше писмо. Надајмо се заједнички да ће вам се јавити читаоци из Београда (како да вам они из других места пошаљу „живи пакет"?)

ШТА ЈЕ С МАСКЕНБАЛОМ?

Молим вас одговорите ми има ли „Забавник" намеру да ове године организује други по реду маскенбал за децу и када ће он бити одржан?

Душан Грујић,
Зечевићева 12, Београд

Биће маскенбала! Када — чућете на време!

ЏЕПНИ ТРАНЗИСТОР

Драги „Забавниче"

Молим вас одговорите ми где се може купити мали **дијапројектор** и која му је цена. Такође, где се може набавити мали **транзистор** и колико стаје?

Ђорђе Крстић, Лева Река
з. п. Бујановац

Мали дијапројектор по цени од 103 динара и мали транзистор РИО по цени од 150 динара може се купити у свим робним кућама „Београд". Напиши на адресу: Робне куће „Београд", Кнез Михаилова 5 (одељење продаје), Београд, можда ће ти послати поштом уз услов да им прво упутиш новац.

ДРУГАРИЦИ МИРИ П. ИЗ БЕОГРАДА

На твоје писмо не можемо одговорити преко листа. Зашто се не обратиш лекару?

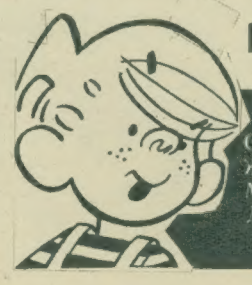

ПАЖЊА ДЕНИСОВЦИМА!

СВЕ ДОСАД ОБЈАВЉЕНЕ ДЕНИСОВЕ СВЕСКЕ МОЖЕТЕ КУПИТИ У „ПОЛИТИКИНОЈ" ПРОДАВНИЦИ, МАКЕДОНСКА 35, ОД 6 — 13 ЧАСОВА СВАКОГ ДАНА И НЕДЕЉОМ ОД 6 — 10 ЧАСОВА.

WALT DISNEY
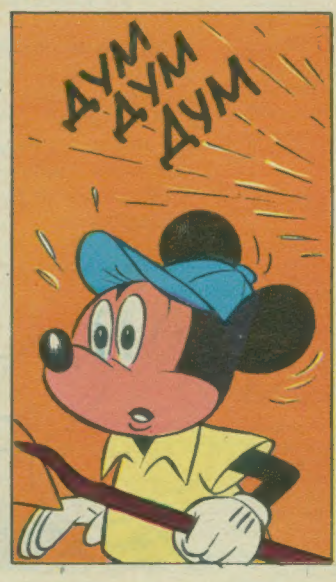
МИКИ